

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Št. 2296.

Vabilo

k

VIII. redni veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda v Sežani dne 26. julija 1893.

Vspored:

I. Slovesna sv. maša ob 10. uri dopoldne
v župni cerkvi.

II. Zborovanje ob 11. uri.

1. Prvomestnikov nagovor.
2. Tajnikovo poročilo.
3. Blagajnikovo poročilo.
4. Nadzorništva poročilo.
5. Volitev*) jedne tretjine odbornikov.

Po pravilih izstopijo naslednji udje družbinega vodstva: 1. Ivan Hribar, 2. Luka Svetec, 3. dr. Ivan Tavčar, 4. Tomo Zupan.

6. Volitev*) nadzorništva (5 članov).
7. Volitev*) razsodništva (5 članov).

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, dne 11. julija 1893.

Prvomestnik:

Tomo Zupan.

Podpredsednik:

Luka Svetec.

*) Iz §. 16. glavnih pravil: Družbino vodstvo se voli za 3 leta; na vsako leto izstopi jedna tretjina. Nadzorniki in razsodniki pa se volijo vsako leto iz novih.

Iz §. 14.: Velike skupščine se udeležujejo s posvetovalno in glasovalno pravico: a) pokrovitelji; c) udje družbinega vodstva; d) udje družbinega nadzorništva in razsodništva in e) podružnični zastopniki.

Število podružničnih zastopnikov se ustanavlja tako, da je na vsaki 50 družbenikov eden zastopnik; vendar pa mora vsaka podružnica najmanj po enega imeti.

Iz §. 15. Podružničnim zastopnikom je dovoljeno pooblastiti namesto sebe kogarkoli izmed družbenikov.

Novi kurs.

II.

Čas, ta zdravnik vseh zdravnikov, izleči vsako bolezen in utolaži vsako, še tako opravičeno in sveto jezo. Človeška narava je že tako ustvarjena, da se navadi tudi zla in je prenaša dasi nejevoljno z molčečo udanostjo, nadeje se boljše bodočnosti. Stvarnik je v neskončni svoji previdnosti obdaril nas Slovence z neko posebno krotkostjo. Kakor cigan mraza, tako je naš narod vaje, da ga brca in peha kdor le more,

oficijelni pisarji, domače kukavice in oholi sosedi nemški in italijanski. Le redkokdaj se primeri, da nas zapusti prirojena nam apostolska potrpežljivost, da nam zavrže kri in da slovesno ugovarjamo zoper nasilstva, krivice, žaljenja ali — provokacije.

Nekaj let je tega, kar je vse slovensko prebivalstvo stolnega našega mesta dalo duška skrajni svoji ogorčenosti, provzročeni po predrzni nemškutaraki provokaciji. Bilo je o priliki razkritja spomenika, kateri so z vladno asistenco postavili preklaverni ostanki nekaj toli mogočnih in oholih nemškutarjev jednemu največjih naših nasprotnikov — grofu Antonu Auerspergu. Ta mož je storil slovenskemu narodu toliko zla, kakor malokateri drugi; stal je vedno na čelu vseh naših nasprotnikov, boril se zoper nas s poštenimi in nepoštenimi sredstvi, obrekoval in grdil nas na vse strani in zato se je čutil užaljenega sleharni Slovenec, ko se je temu človeku postavil spomenik sredi slovenske Ljubljane. Ta spomenik se ni postavil pesniku Anastaziju Grünu, kajti naši Nemci se bore malo brigajo za književnost; ni se postavil človeku Auerspergu, ker za neusmiljenega kmetskega tlačitelja nima simpatij niti Nemec; postavil se je politiku Antonu Auerspergu, in kot tak je očitna in nedvoumna provokacija. Kaj bi rekli Madjari, da se razkrije sredi Budimpešte spomenik — Hrynau; kaj bi rekli Dunajčani, da se jim postavi na Ring spomenik Windischgratzov? Zmatrali bi ga za provokacijo, ravno tako kakor v Düsseldorfu ali Mogunciji nočejo imeti Henrik Heinejevega spomenika!

Mi Slovenci smo krotkejši. Ko se je razkril spomenik, zadovoljili smo se z manjšimi demonstracijami, potem pa se udali svoji usodi, utolažili svoj srd in svojo sveto jezo in kadar nas sedaj pripelje pot čez Križevniški trg, gledamo na ta spomeniček brez posebne razburjenosti, dasi vemo, da se je postavil možu, ki je v „culici“ prinesel „celo“ slovensko slovstvo v deželno zbornico! Mislimo si: Le stoj kot živa priča, da so ostanki krajskih Nemcev koncem 19. veka bili v resnici pravi reveži, če v Ljubljani niso zmogli lepšega spomenika, kot je ta preprosta plošča!

Tako je naše stališče napram Auerspergovemu spomeniku in nobenemu razsodnemu Slovencu ne

pride na misel, ta skromni spomenik siloma poškodovati ali zamazati. Da bi to storil naroden človek, obsodili bi ga brez usmiljenja, ali naroden človek gleda na ta spomenik tako mirno in ravnodušno, kakor da predstavlja Mahomeda ali Konfucija in še v sanjah ne misli na to, da bi ga zamazal ali poškoval in tako sebe osramotil.

Vzlic temu se je primerilo, da so v soboto po noči neki neznani ljudje nekoliko zamazali ta spomenik in takoj je nastal v nemškem taboru grozen vik in krik. Uradno glasilo, tetka „Laibacherica“ je ta škandal popadla in izrekla sum, da je kdo iz narodnih krogov se spozabil tako daleč, da je zamazal spomenik. Tisti preznani novinarski suroveži pa, ki zalagajo Dunajske in Graške liste z lažnjivimi poročili iz Ljubljane, raztrobili so hitro, da je ta čin storil slovenski Sokol v polni društveni obleki. Ta laž je tako infamna, tako iz trte izvita, da je v vseh Ljubljanskih krogih obudila največjo indigucijo. Tisti sleparski žurnalisti, ki so to vest razglasili po svetu, so se tudi kaj hitro streznili in svoja lažnjiva poročila preklicali, ali to še ni nikako zadoščenje, tem menj, ker sedaj ta svojat skuša prevaliti krivdo na slovenske dijake in ker je skoro dognano, da so Auerspergov spomenik zamazali prav nemškutarji sami. Že v tork smo povedali, da je neki gospod, stanujoč nasproti spomeniku, slišal okoli polnoči, ko sta dva človeka, stoječa pred spomenikom, govorila nemški, in slišal je tudi neko sumno klockanje. Dognano je tudi, da se je ob isti uri klatila po Bregu, po Starem trgu in v okolici neka pijana druhal, ki je pred hišami, kjer so bile že razobešene zastave, razgrajala, kričala Heil in Hoch in z raznimi nemškimi psovkami obkladala ondu stanujoče narodnjake. To so vsekako tako sumna fakta, da moremo iz njih po vsej pravici sklepati, da so Auerspergov spomenik zamazali neki nemškutarski — najeti ali ne najeti — ponočnjaki, hoteč na infamen način kompromitirati slovenske rodoljube, pripravljajoče se za vsesokolsko slavnost.

Mi se ne čudimo, da so Dunajski in Graški listi z zadoščenjem ponatisnili poročila, katera so jim doposlali Ljubljanski njihovi sotrudniki, ne čudimo se, saj je znano, da tako zanikarnega in ne-

LISTEK.

Izlet v Carigrad.

Popotne črtice. Spisal A. Aškerc.

(Dalje.)

VII.

Adrianopolj. — Ceremonije s pási. — Plovdiv in znamenitosti njegove. — Pri rojaku g. prof. Bezenšku. — Pesnik Kesjakov.

Solnce je stalo že precej visoko nad nebo-sklonom, ko se nam prikaže na desni strani sredi velike ravnine, celo uro daleč od železnice drugo „glavno mesto“ evropske Turčije — Adrianopolj. Bolgari, katerih biva v mestu mej 70 000 prebivalci dobra tretjina, pravijo Adrianopolju Odrin, Turki pa Edirneh. Mesto leži na levem bregu Maričinem. Nad vsem mestom dviga se ponosna džamija sultana Selima s štirimi minareti, katero Mohamedani smatrajo za najlepšo v celem turškem cesarstvu — kar pa je menda le orientalska hyperbola. Odrin je močna trdnjava. Drugih znamenitosti tu ni. Trgovina je, prě, živahna. Marica je sicer široka, a preplitva, da bi mogla pro-

metu kaj koristiti. Zato pa je Odrin zvezan še s postransko železniško progoj do Dedeagača ob Egejskem morji . . .

Kmalu za post. Mustafa Paša „stopimo“ v Bolgarijo. Na post. Harmanli zagledamo poleg turškega napisu tudi že našo slovansko cirilico, ki nas spremlja potem do Belegagrada. Saj je pa tudi že skrajni čas; oči so mi bile že utrujene od turskih „čire-čar“. Ker je Harmanli prva bolg. postaja, počastita nas, čim obstoji vlak, policijski in mitničarski uradnik s svojim visokim pohodom. Prvemu prezentujemo z globokim poklonom svoj pás, da ga vidira do bližnje postaje, drugemu pa moramo s samozatajevanjem na stežaj odpreti popotni kovčeg, da vtakne vanj svoj oficijelni nos in se prepriča, ni li notri kaj turskih cigar in cigaret, svilenih robcev in raznega bazarskega blagá, za kar bi se moral plačati bakšisek v državno blagajnico. Tá ceremonija, ki se ponavlja na vsaki državni meji — in teh je na Balkanu veliko! — zdí se ti od kraja sila neslana, pozneje pa se udaš s filozofsko resignacijo in smejiš se na tihem, ko vidiš, kako neznansko veselje imajo uradniki s čitanjem in pedantično-vestnim viditranjem neskončno važnega pas-

porta. Saj države, koder je pasport neobhodno potreben, nehoté kažejo, da so še — mlade. Potolazi te na Balkanu jedino tó, da ti bolgarski in srbski uradniki pritiskajo na potni list vsaj samo slovanske besede: „видѣль“ in „виѣен“. To se godí v Harmanli, v Caribrodu in v Pirotu . . .

Železna cesta teče skoro po vsej južni Bolgariji vedno ob Marici. Pri post. Tirnova-Semenli cepi se železnica proti severovshodu v Jamboli in v Burgas. Ravnina razširja se čedalje bolj. Še par neznatnih postaj in vlak obstoji na stanici Plovdivski, na koje pročelji čitaš „Пловдивъ“ in od spodaj „Philippople“. Pri izhodu iz kolodvora moral sem spet pokazati pás in povedati celó imé hotela, kjer mislim stanovati!! V dobri četrti ure pripeljal sem se v mesto pred hotel „България“ (Bolgarija) . . . „Bella gerant alii, tu felix Bolgaria nubes!“ — tá verz mi je prihajal na misel, ko sem se vozil v mesto. Od postaje do srede mesta stavili so baš po višjih ukazih visoke mlaje, tam blizu mojega hotela, kjer se križa več ulic, gradili pa so velikansk lesen slavolok ter ga objajali s pisanim platnom v narodnih barvah. Srečni princ Koburg in žena tvoja! Kaj se vse pripravlja vama na čast!

poštenega novinarstva, kakor je nemško-židovsko v Avstriji, ni nikjer na svetu. — — — — —

(Tu je bilo zaplenjenih 35 vrst, to je ves zadnji odstavek članka.)

Že zopet dvojna mera!

Ljubljana in Celje sta takorekoč sosedni mesti; obé ležita v isti državi, v obeh mestih srečujeta se isti slovenski in nemški živelj in zagadelj bi kak priprost človek utegnil sklepati, da veljajo za obe mesti tudi isti cesarski zakoni in da se zlasti tudi narodna enakopravnost, zajamčena v osnovnih zakonih vsem avstrijskim narodom, vsaj od kompetentne strani tolmači za obe mesti jednako.

Ne boš! Leto dni je komaj preteklo, kar je sklenil mestni zastop Ljubljanski, da se napravijo za Ljubljano, ki je središče čisto slovenske zemlje in v kateri životari nemštvo le umetno življenje, izključno slovenski javni napisi. Mestni zastop Ljubljanski bil je tembolj prepričan, da je opravičen do takega koraka, ker se nahajajo tudi v mestih s slovensko manjšino n. pr. v Trstu, v Gorici in Celovci izključno laški oziroma nemški javni napisi in ker slovenščine ne poznajo ti napisi niti v Celji, kjer biva razmerno vsaj toliko Slovencev, kakor v Ljubljani Nemcev in ki je poleg tega središče čisto slovenske okolice (to velja tudi za Trst in Gorico!), dočim bi v Ljubljanski okolici doli do blaženega Kočevja tudi z blagoslovljeno lučjo zaman iskal pristnih Nemcev toliko, kolikor šteje prstov jedna človeška roka. A Slovenec obrača, visoka c. kr. vlada pa obrne! In ta zadnja je res s čudovito hitrostjo posegla vmes ter svoj čas sistrirala napominati sklep avtonomnega mestnega zastopa Ljubljanskega, češ, da se je s tem sklepom hudo prekoračila mestna avtonomija in grdo kršila enakopravnost kranjskih Nemcev, katero mora strogo in pozorno varovati mesto, živeče v neprestani zvezi z nemškimi in slovenskimi deželni prebivalci. Gledé na navedene vzglede pa je bilo mestno zastopstvo drugega mnenja in zagadelj to vprašanje še do danes ni pravomočno rešeno.

Celjski Slovenci pa so si za ušesa zapisali navedeno mnenje c. kr. vlade, trdeč, da velja isti zakon za Slovence in Nemce in da mora tudi v Celji postati resnica, kar je v Ljubljani pravica. Ako bi se z izključno slovenskimi napisi v beli Ljubljani z izključno slovensko okolico skrivil kak las na glavi kranjskih Nemcev, tedaj je pač gorostasna krivica, da se sme ponášati z izključno nemškimi javnimi napisi tisto prav na rahlo čno-rudeče-žolto pobarvano Celje, v katerem bije mučeniški boj za svoj obitanek ogromna slovenska manjšina in katero živi od izključno slovenske okolice. Tako so argumentirali Celjski in drugi spodnještajerski Slovenci po vseh pravih logike in prava — a britko so se motili. Quod licet Jovi, non licet bovi! Vložili so na mestno reprezentanco Celjsko prošnjo za dvojezične napise, kakršne je visoka vlada tako ostentativno branila v slovenski Ljubljani in ker je Celjske paugermane kar krč lomil vsled te nečuvane slovenske provokacije, pritožili so se na deželni odbor štajerski. Ta pa ima o osnov-

nih zakonih in narodni enakopravnosti druge pojme, nego jih je pred letom kazala c. kr. deželna vlada kranjska ter je kratko in malo zavrnil pritožbo, češ, da določevanje jezika javnih napisov spada v avtonomno področje Celjskega mesta. Celje ima tedaj hkrati širšo avtonomijo, nego prestolnica kranjska in kar je v Ljubljani črno, je v Celji belo.

Ako je deželna vlada kranjska zakon prav interpretirala, potem se mora nemškutaraki občinski zastop Celjski prisiliti, da napravi dvojezične javne napise; če pa je pravilna interpretacija dež. odbora štajerskega, potem se tudi Ljubljani ne more braniti, da napravi samoslovenske javne napise.

Ta alternativa je tako nedvoumna, da je odveč vsaka beseda, katera bi jo utegnila potrditi in sedaj čakamo nestrpnno, kako bo odločila tista najvišja instanca, do katere se je s svojo pritožbo obrnil občinski zastop Ljubljanski. Razsodba v tej stvari bo principijelno važna, ne samo za Ljubljano in za Celje, ampak tudi za druga mesta, v katerih živé različne narodnosti. Znano je, da hoče občinski svet Praški napraviti samočeške javne napise, znano je, da so nedavno tega Nemci v Brnu odpravili zadnje dvojezične napise in je nadomestili s samonemškimi, da pa tam vlada ni z mazilcem ni gnila, čeprav so proti tej premembi ugovarjali češki prebivalci; znano je, da so v Trstu, v Gorici, v Pulju samo italijanski, v Celovci, Mariboru, Ptuj samonemški javni napisi, dasi živé tam izdatne slovenske manjšine.

Mislimo, da najvišja instanca, katera bode imela to vprašanje načeloma rešiti, ne bo razlikovala mej ravnopravnostjo za Nemce in Slovence, da ne bo sodila na podlagi tiste „zgodovinsko utemeljene nadvlade Nemcev“, ki ni drugega nič, kakor volčja pravica, pravica močnejšega, ali kakor pravijo Nemci dovolj karakteristično „Faustrecht“.

Vsesokolska slavnost.

Kako je vedel ceniti slovenski in slovanski svet važnost I. shoda slovenskih Sokolov, kaže poleg mnogobrojnih deputacij raznih društev, ki so se udeležile slavnosti, tudi obilica pozdravov, ki so došli od vseh stranij slavnostnemu odboru. Bilo jih je nad osemdeset, katere tu prijavljamo:

Beligrad. — Bodite, prosim Vas spoštovani starosta in prijatelj, tolmač staremu drugaru; pozdravite v mojem imenu našo, Sokolom nadkriljeno trobojnico, predajte moje iskrene pozdrave slavnemu zboru junaških bratov „Sokolov“ in vedite, da tudi jaz v duši z vami slavim praznik našega domačega društva, s živo željo v arcu, da raste in se razvija naš „Sokol“, nada in zavetje „Slovenije“ in misli slavjanske, in da podedonosno nadkrili vse sovražnike slovenskega naroda. Živili bratje „Sokoli“! Živila Slovenija! vedno v slavo mile majke Slavije! — Miroslav Hubmajer, bivši podat. „Sokola“.

Baden pri Dunaji. — Gromoviti Živio vsem zbranim dičnim „Sokolom“! — Pukl.

Brno. — Milí a draží bratři! Moravsko-Slezská obec Sokolá posílá milým bratřím do bílé Lublaně neisrdečnější pozdravy k významné Vaší slavnosti. Vědomí pravé slovanské vzájemnosti a společného úkolu, jakož i stejného nebezpečí je nejlepší pojítkem mezi námi, ale také nejlepší zbraní proti společnému, neurvalému nepříteli. Cí

— ali z Džambas-tepéja je diven razgled po okolici in po mestu. Prekrasna je to pokrajinska slika — in kakšen je njen okvir! Proti vshodu izgublja se ravnina v sivi megli, na jugu stojé velike Rhodopske planine, po katerih stanujejo skoro popolnoma nezavisni mohamedanski Bolgari, takozvani Pomaki, — in na severni strani, ah, glej, razprostira mogočni hrbet svoj ponosni Balkan! Tam gori pod Balkanom leži v sencih košatih hrastov in orehov cela vrsta bogatih mest, n. pr.; Karlovo, Kazanlik, Slivno i. dr.

Bolgari se pečajo tam gori mej drugim posebno s pridelávanjem rožnega olja. Rože se sadijo tam po njivah kakor pri nas n. pr. sočivje in kadar so razevele — kakšen pogled mora biti po takih rožnatih poljih! Kakšna poetična žetev! Rožno olje je, kakor znano, sila drago. Iz kakih 2500 kil rož iztisne se baje jedva 1 kilo rožnega olja, ki se prodaje po 1000 frankov! V Plovdivu sem kupil flašico s par kapljami pristnega rožnega olja za 6 levov (frankov).

Poglejmo pa sedaj s Sahat tepéja bliže pod seboj! S cerkvenimi zvoniki vred kipí izmej poslopij precejšnje število minaretov. Nekaterim takim minaretom so muhasti Rusi „po naključji“ s kanoni odstreljali rtove.

(Dalje prih.)

tíme s Vámi, draží bratři, jako Vy cítíte s námi. Nedejme se a zvíťezíme! Na zdar! — Moravsko-Slezská obec Sokolá.

Hirtenberg. — Hřmavé slava sdruženému Sokolstvu a našim junačkým jihoslovanským bratřím. Členové zpěvačského spolku slovanského shromáždění na vile Kmentové. — Kment, Pukel, Stejskal, Matič, Milosa vliveč, Ador Kment, Eugen Kment, Richard Kment, sečanská asocietée française, madame Chalque Octavie, Etienne, Martha Danie.

Matulje. — Knebu se vini sokole sivi, — Roda na vrage upravi gled, — Svojim mu pandjam izcupaj srce, — Da mu se za tre pleme i seljed. — Čitaonica Kastavska.

Olomuc. — Idea slovanske vzajemnosti a myšlenka sokolská jsou sestry, mejme je v srdci, milujme a podporujme se, a prapory naše povedou nas k vítězství a slávě. Na zdar! — Redakce „Matice slovanské“.

Pardubice. — Bratři! Ač vzdaleni dlíme duchem mezi Vámi. Vašemu prvnímu setu vsesokolskému naše bratrské Nazdar! — Sokol v Pardubicích.

Praga. — Draží bratři! Přijměte srdečné díky za pozvání k slavnosti Vaší. My litujeme, že není možno nám súčastniti se osobně slavnosti té a třímáti bodré pravice Vaše. Vzpomínáme si živě krásných dní, jež jsme zažili s Vámi v r. 1888 v bílé Vaší Lublani. Přijeme Vám zdaru nejlepšího, voláme k Vám „Vždy jen ku předu, zpátky ni krok“ a hřmavé naše bratrské „Nazdar“! — Dr. J. Podlipný, t. č. starosta České obce Sokolské.

Praga. — Hřmavé na zdar od bratři od severu. Tiskneme v duchu pravice vaše ku předu! zpátky ni krok. — Dr. Jan. Podlipný, starosta České obce Sokolské.

Rogatec. — Svesrdni otačbenički pozdrav bratskoj slavi od zagrebačkoga Sokolovca — Frana Polnegovića.

Smichov. — Draží bratři! Ku slavnosti Sokolstva Slovinského, přijeme Vám ze srdce upřímného mnoho zdaru; necht srazí se Sokolové Jihoslavští v jeden silný svazek, na prospěch svatě myšlenky Sokolské, ku slávě Slovanské, na vzdory vrahům! Nemohouce tělesně dítí v junačkem středu Vašem, aspoň srdcem a duchem dlíme mezi Vámi, aspoň pozdrav bratrský Vám zasíláme, vynikající ve hřmavé „Na zdar! Naprej!“ Za „Sokol“ Smichovský: Frant. Eberl, t. č. starosta. Karol Vaníček, t. č. jednatel.

Splet. — Doktor Stjepan Miletic, Zagrebčanin. Najljubnije Vas molim, izvolite na svečanosti zastupati „Spljetski hrvatski Sokol“. — Vicko Katalinić, starešina.

Zagreb. — Urnebesan „Nazdar“ sakupljenim Sokolom, živila sokolska zajednica. — Hrvatski Sokolaši.

Zagreb. — K današnjoj slavi junačkih Sokolova, hrvatsko-slovenskoj uzajamnosti kličemo živio! — Katkić, ljekarnik; dr. Bartalić, Leustek, ljekarnik; Praunspurger, ljekarnik.

Beljak. — Slava slavnim Sokolom slovenskim, nositeljem in širiteljem slovenske ideje, najprešine in zjedini vaš duh vse Slovence! Živi, živi duh slovenski! — Slovenci Beljaške okolice.

Beljak. — Živeli zjedineni Sokoli slovenski, karavanke naj ne bodo previsoke čilim vašim perutim! — Slovenci izpod Jepe.

Bistrica v Rožni dolini. — V duhu prisotni kličemo iz rojstnega kraja Andr. Enspelerja vrlim Sokolcem gromoviti Živio! — Svečani.

Borovlje. — Živili vrlí slovenski Sokolci! — Čitalnica v Glinjah na Koroškem.

Brežice. — Ponosno ko Sokol se dviga v nebo — In kraljevím okom povod se ozira, — Naj sili ideja se vaša krepkó, — Ter vsako sovražno zavist naj podira. — Čitalnica v Brežicah.

Brnica. — Najprisrčnejšje domoljubne pozdrave vrlim Sokolom pošiljajo Slovenci od Zilje izpod starega Dobrača. — Svaton, Lapus, Lutz, Trupe.

Celje. — Trikratni Živio in Slava vsem zbranim Slovincem v Ljubljani kličejo — Celjske Slovence.

Celje. — Srčno bodite pozdravljeni slovenski korenjaki, ponos mili domovini! — Dr. Serbec, dr. Hrašovec, dr. Pipuš.

Celje. — Trikratni gromoviti Živio Sokolcem! — Celjski višjegimnazijci.

Celovec. — Buditeljem narodne zavesti, bratom Sokolom, srdačni Živio! — Odbor slovenskega katoliškega političnega društva.

Celovec. — Tisučera Slava pogumnim slovenskim in hrvatskim Sokolom, uzornim pospeševalcem narodne ideje, ob njihovem sestanku v beli Ljubljani! Živelo sokolstvo! Živela vseslovanska solidarnost! — Celovski rodoljubi.

Celovec. — Zbranim domoljubom slovenskim kličje gromoviti Slava in vztrajno naprej! — Celovška slovenska mladina.

Celovec. — Slava in Živio zbranemu Sokolu v beli Ljubljani! — Kinsky, Ivanetič, Hedenik.

➡ Dalje v prilogi. ➡

Ali bo pa Bolgarija res srečna vsled vajine poroke — pokazala bo bližna bodočnost...

Ko sem se v gostilnici nekoliko „okrtačil“, šel sem v ulico „Džumajo“, kjer stanuje v domu popa Marka v drugem nadstropji naš rojak gospod profesor Bezenšek. Gospod rojak, ki sem ga bil že obvestil o svojem prihodu, prišel je opoludne iz gimnazije in bil je vidno vesel, ko zagleda pred seboj rojaka in znanca iz daljne Slovenije. H kosilu prišel je tudi profesorjev brat Ignac, učitelj na vinarski in kmetijski šoli v Plovdivu. In tako smo sedeli za gostoljubnoj mizoj trije Slovenci v živem razgovoru.

Popoludne sem si v spremstvu gospoda rojaka ogledal najprej lego mesta. Že od daleč človeka Plovdiv kar očara. Sredi velike ravnine Mariške dviga se — sám ne veš, kakó so prišli tu sem — sedem skalnatih gričev. Težko, da bi se našlo v Evropi še kje kaj podobnega! Griči ti imajo skoro sama turška imena; zovejo se: „Sabat-tepé“ (sahat = ura, tepé = grič, ker stoji tu stolp z uroj), „Džambas tepé“ je ves pokrit z raznimi poslopji, nekatere hiše so pilepljene k skalam ko lastovičja gnezda; „Nebet-tepé“, „Taksim-tepé“, „Bunarčik-tepé“, na katerem se nahaja reservoir za mestni vodovod, „Marko-tepé“ in „Džendem-tepé“. S Sabat

Črna. — Hrabrim vojščakom boriteljem za domovino, slovenskim mučnikom kliče mo Črnski Slovenci krepko naprej! Na zdar! — Walter.

Črnomelj. — Slavnosti nemožno se udeležiti kliče vsem zbranim gromoviti Živio! — Čitalnica.

Črnomelj. — Srčni pozdrav našim vrlim Sokolcem. Naprej! Naprej! — Notar Kupljen, dr. Kaisersberger.

Črnomelj. — Zbranim bratom Sokolom srčen pozdrav! — Anton Schweiger, Janko Schweiger.

Črnomelj. — Sokoli slovenski pozdrav naš sprejmitel! — Po celej Sloveniji rod svoj budite, — Po shodu ojačeni! slobode dan — Gotovo priboril si bode Slovan. — Skubic, Župan, Kunc, Šušteršič, Puhek, Turnar.

Idrija. — Narodu našemu nič se ni bati — V varstvo vzel ga je Sokol krilati — Zatorej Slovenec ponosno le stoj — Pogumen bo Sokol šel za te v boj! — Idrijska čitalnica.

Idrija. — Pri današnji slavnosti združenim Sokolom, kliče prisrčni Na zdar! — Delavsko bralno društvo.

Sv. Ivan pri Trstu. — Majka slava te rodila — Vrl Slovan bil oče tvoj — Letaj, razprostraj krila — Brani dom in narod svoj! — Bralno društvo.

Krška vas. — Zbranim vrlim Sokolom kliče bratski Na zdar! — Bralno društvo Krška vas.

Metlika. — Gromoviti Na zdar! združenim slovenskim in hrvatskim Sokolom! — Čitalnica.

Mokronog. — Za narod živeti, delovati, je rodoljubu rajska slast! — Za narod trpeti, živeti je žrtvovati je rodoljubu največja čast! — In rodoljub tak si čili Sokol ti, — Ki rodoljubne brate v naši stolici — družiš danes v zavezo sveto! — Bog blagoslovi za narod četo vneto! — Bralno društvo Mokronoško.

Mokronog. — Živila sokolska ideja. Na zdar! — Požarna bramba.

Mokronog. — Slaviteljem slavija vsesokolskega gromoviti Živili! Bratom Sokolom presrčni Na zdar! — Rodoljubi Mokronoški.

Mokronog. — Bog živi vas vrli bratje Sokoli! zvesti naroda čuvari, neustrašeni naroda zaščitniki! Naj bi vaše rodoljubno delo obilega vapeha imelo! Živili! Na zdar! — Samci Mokronoški.

Mozirje. — Dvigaj se krepko Sokol slovenski, budi narod na delo in vstajenje! — Čitalnica Mozirska.

Novo Mesto. — Težnje za snago telesa in duha, junaški narodni pogum, vztrajnost v borbi za sokolsko idejo naj združi danes za vselej brate Sokole. — Dr. Šegula, kot tačasni starosta Dolenjskega „Sokola“.

Novo Mesto. — Čilim Sokolom kot buditeljem narodne zavesti, nositeljem narodnega ponosa gromoviti Na zdar! — Narodna čitalnica Novomeška.

Novo Mesto. — Dvigaj se kviško, vrl slovenski Vsesokol, in čuvaj mili dom! — Dolenjsko pevsko društvo.

Novo Mesto. — Živili! Zbranim srčni bratski pozdrav! Živila vzajemnost! — Novomeška požarna bramba.

Obdachi na Gorenjem Štajerskem. — S petjem slavec služi domovini, z deli Slovenci naj jo slavé! Živili Sokoli! — Ivan Kapler.

Opatija. — Združi se Sokol in bojno kr-delo skupaj stoj za slovenska prava, da nas laglje braniš tujega sovraga, zato tisočkrat ti čast in hvala! Živili zbrani Sokoli! — Alešovec, slikar.

Št. Peter na Krasu. — Združenim Sokolom in narodnim društvom kliče mo presrčen Na zdar! — Medica, Lavrenčič, Jelenc, Samsa, Špilar, Kalan, Požar, Vidic.

Podkloštroj. — V dubu pri Vas — javljamo iz tužnega Korotana rodoljubni pozdrav zbranim Sokolcem. Živili vrli buditelji narodne zavesti! — Gregor Einšpieler in drugi.

Podravlje. — Vrlim zbranim slovanskim Sokolom srčni Na zdar! — Gabron.

Podravlje. — Živili zbrani Sokolci! V duhu pri vas. Na svidenje na koroški zemlji! — Slovenci okoli Blaškega jezera.

Podravlje. — Zbranim Sokolom, nositeljem prave slovanske ideje, krepko Na zdar! — Slovenci zgornje Rožne doline.

Postojna. — Tukajšnje gasilno društvo častita in izreka vrlému Sokolu gromoviti Živio! — Načelnistvo.

Ptuj. — Dičnim Sokolom, čvrstim korenjakom in junaškim braniteljem naroda kliče krepki Na zdar! — Narodna čitalnica.

Ptuj. — Zbranim buditeljem in braniteljem narodne zavesti, za blagor premile naše domovine neumorno delavnim in požrtvovalnim čilim Sokolom ter gostom kliče gromoviti Na zdar! — Vodstvo slovenskega pevskega društva.

Ptuj. — V starodavnem Ptuj ob deroči Dravi bivajoči slovenski privatni uradniki kličejo vsem v beli Ljubljani zbranim čilim Sokolom in zastopnikom narodnih društev srčen Na zdar! Živili! — Goslar, Lorber, Vrabelj, Cvahte, Pirc, Škof, Fahnja.

Ribnica. — V bratski ljubavi zbranim Sokolom večna Slava! — Tamburaši v Ribnici.

Spodnji Dravobreg. — Slavnim junakom Sokolom, zbranim v beli Ljubljani, kliče Slava in Živio! iz tužnega Korotana — Lor. Sebenik.

Šmarje pri Jelšah. — Združi se vrli Sokol po vzoru izbornih bratov Čehov v krepak razvoj divne ideje, v prosep in procvit milega nam naroda. Bog in narod! — Čitalnica v Šmarji pri Jelšah.

Šoštanj. — Živili zbrani — v beli Ljubljani — Sokoli slovensko-hrvatski — ki k zvezi se družijo bratski! — Čitalnica Šaleška in zaostali Sokoli.

Špital ob Dravi. — Na višavi mogočne gore Velicega zvonika kliče mo slavnim junakom: Živili! — Progar, akademični podobar.

Trnovo. — Na zdar Sokoli! Živila sokolska vzajemnost! — Bizjak.

Trst. — Živila zaveza vseh slovenskih sokolskih društev! Naj bode nam trdnjava slovenskega naroda. — Ostali Sokoli.

Trst. — Presrečni misli ustanovitve zaveze vseh slovenskih sokolskih društev, kot jasnemu pojavu napredka slovenskega naroda nazdravlja — Klub biciklistov Tržaškega Sokola.

Trst. — Odbor političnega društva „Edinost“, zbran v seji, kliče združenim slovenskim Sokolom: Krepko Sokolstvo naj vedno uspeva v probujo naše domovine! — Predsednik Mandič.

Trst. — Osnovateljem južno-slovanskih sokolskih zvez Slava! Združeno Sokolstvo probujaj narod od kraja do kraja, paralizuj, uničuj tujceve nakane! — Urednik „Slovanskega Sveta.“

Trst. — Nanos, pod katerim živijo narodno čuteča srca, gleda ponosno na steber narodnega življenja, na čile Sokole, oči je odprl stari seljak in kopač, zato se tudi on pridružuje vašemu veselju kliče: Živio Sokol! — Anton Maganja, Ivan Premru, Matija Premru, Fr. Žitko.

Trst. — Iz dna srca ti kliče mo živio Sokol in čuvaj nas! — Jajčičeva posadka.

Tržič. — Slava zbranim Sokolom probuditeljem naroda! — Slovensko bralno društvo v Tržiči.

Tržič. — Srčni pozdrav združenim bratom Sokolom! — Tržiški narodnjaki: Lončar, Leonard, Klofutar, Jelenc, Ahačič, Albreht, Cvirn.

Velenje. — Češki Sokol in slovenska pesem storila sta čuda za svoj narod. Zatorej delaj i ti dični naš jugoslovanski Sokol, dokler ne pribori razkosani narod postavno v cerkvi in državi, kar mu gre po božjem in človeškem pravu. Bog in narod! — Skubic, Jezovnik, Josip Skaza, Dožan.

Velenje. — Bralno društvo gornje Šaleške doline pozdravlja jugoslovanskega Sokola na bratski zemlji! — Jezovnik, Korim.

Vojnik. — Slovenska Štajerska kliče zbranim slovenskim in hrvatskim Sokolom, buditeljem narodnega ponosa gromoglasni živio! — Gregorec.

Vransko. — Na zdar! Z združenimi močmi bode ti smoter gotov! — Schwentner, Svetina, Meglič, Oset, Paulin, Brinovec.

Vransko. — V duhu se veselimo s teboj hrabri Sokol, želeč ti srčnosti in vztrajnosti! — Zbrani narodnjaki pri Slovanu.

Vransko. — Plemenita ljubezen do naroda slovenskega oživlja naj Sokola vedno in povsod! — Slovenke Vranske.

Vransko. — Dvigaj vrli Sokol svoje peruti kvišku ter brani nas pogumno pred našimi sovragi! — Čitalnica Vranska.

Žalec. — V imenu vseh Žalcianov gromoviti živio navzočim Sokolom in drugim častitim gostom! — Hausenbichler.

Žužemberk. — Živili vrli buditelji narodne ideje! Živili čili Sokoli slovenski! — Žužemberčani.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 13. julija.

Splošno volilsko pravo.

Velikanska demonstracija, katero so v nedeljo priredili Dunajski delavci češke in nemške narodnosti, imponirala je na vse strani tako zelo, da so jeli celo levičarji obračati plašč po vetru. Včerajšnja „Deutsche Zeitung“ prinesla je na prvem mestu nekako enunciacijo, v kateri se izreka odločno za splošno volilsko pravico. Doslej so se levičarji odločno branili splošni volilski pravici, a omenjeni članek v „Deutsche Zeitung“ je tako zasukan, kakor da so levičarji opustili svoje nasprotstvo. — Dunajski delavci mislijo v kratkem poslati posebno deputacijo k predsedniku poslanske zbornice baronu Chlumecemu, da ga prosijo, naj postavi Slavikov predlog o splošni volilski pravici koj začetkom jesenskega zasedanja na dnevni red.

Zakaj je odstopil grof Harrach.

Znano je, da je te dni odlični češki rodoljub, občesposlovani grof Harrach odložil svoj deželno-zbornski mandat. Grof Harrach je svoj odstop motiviral v posebnih listih do svojih volilcev z mlado-češko politiko. Pravi uzrok njegovemu odstopu pa je drug. „Narodni Listy“ pravijo, da se je cesar v Brucku ob Litvi menil z grofom Harrachom o se-

danji situaciji na Češkem in se o njej izrekel na tak način, da je grof Harrach takoj sklenil, odložiti svoj deželnozbornski mandat.

Izvažanje krme prepovedano.

Poljedelsko ministerstvo obrnilo se je do raznih kmetijskih družb oziroma deželnih kulturnih svetov z vprašanjem, ali bi vsled pomanjkanja krme ne kazalo, prepovedati izvažanje sena, slame in druge krme. Odgovori niso bili jednaki, ali kmetijske družbe najbolj prizadetih dežel izrekle so se odločno za vladno namero. Kakor vó poročati „N. Fr. Presse“, dogovorili sta se avstrijska in ogerska vlada, da prepoveda izvažanje krme izvezemši le oves, ječmen in kuruzo. Naši živinorejci bo s tem zelo pomagano, Nemci in Švicarji pa bi bili silno zadeti, ker nedostaje tam krme še bolj, kakor pri nas in je ni dobiti od nikoder, če se zapre avstrijska meja.

Narodno gibanje v Bosni in Hercegovini.

V okupiranih deželah vrši se sedaj zanimiv proces. Mohamedansko prebivalstvo, katero za časa turške vlade ni imelo pojma, kaj je narodnost, jelo je tudi v tem oziru zavzemati svoje stališče. Mohamedanci so se prej imenovali s provincijalnim imenom Bosance ali Hercegovce ali celo Turke, dasi to nikakor niso. Z okupacijo začelo se je v Bosni in Hercegovini tudi narodno gibanje. Katoliki so se že prej zavedali svojega hrvatstva, pravoslavni pa svojega srbstva, a sedaj so tudi čestilci Mohamedovi dobili pravi pojem o svoji narodnosti. O raznih prilikah smo že omenili, da so se posamni Mohamedanci priznali za Hrvate, a da ta zavest še ni prešila mase mohamedanskega prebivalstva, temu se gotovo nihče ne čudi. Vsekako pa je dober znak, da so se ravno odličnejši mohamedanci oklenili hrvatske ideje. Spoznali so pač, kako sila modro je ukrenila bosanska vlada, ko je uradoma dekretirala bosansko narodnost in bosanski jezik. Razširjanju hrvatske ideje je v največjo korist to, da ni v nasprotju z avstrijsko idejo. Te dni priobčil je beg Kapetanović, eden najodličnejših mohamedancev, v Zagrebškem „Obzoru“ nekako politično izpoved, v katerem se izreka za hrvatsko idejo in se priznava Hrvatom. Posamni mohamedanci pa so se poprijeli tudi srbake ideje, se imenujejo Srbe in delujejo, v kolikor je to možno, za združitev Bosne s Srbijo. Mehmed efendi Spaić iz Mostarja stoji na čelu te frakcije in je moral za svoje prepričanje od bosanske vlade že marsikaj pretrpeti. Sedaj se Mehmed Spaić muči v Belemgradu in se dogovarja z bosanskimi emigranti in srbskimi veljaki glede korakov, katere bi bilo storiti za razširjanje srbake ideje mej bosanskimi in hercegovskimi mohamedanci.

Vnanje države.

Po carevičevem potovanju.

Ko se je mudil ruski carevič v Londonu, bavilo se je angleško časopisje izključno z razmerami mej Rusijo in Anglijo. Izvzemši konservativne liste izrekli so se vsi nedvoumno za prijateljstvo z Rusijo. „Standard“, glavno konservativno glasilo, se tudi ni izrekel neprijazno, zahteval pa kot pogoj dobrih odnosov: naj Rusija, razširjajoč svoje gospodarstvo v Aziji, se ne približa meji angleških interesov, a v Evropi naj se ne utika v mejnarodno politiko in naj pusti pri miru „razcvitajočo“ se Bolgarsko. — Ta želja „Standardova“ je brez praktičnega pomena, ker Salisbury nima nikakega upliva več na vlado. Vzlic temu je Petrograjski „Svjet“ odgovoril angleškemu tovarišu precej obširno. Mej drugim je pisal: Naš sedanjí položaj ni tak, da bi se smeli nadejati naši neprijatelji, da si bodo diplomatskim potem pomagali na naše troške. Rusija si je, hvala Bogu, korenito pomagala in prebolela ne samo posledice vojne za osvobodjenje Bolgarske, ampak tudi posledice lakote in kolere. Ruska ni kakor l. 1879. brez zaveznikov in ne stoji sama oči v oči z evropsko koalicijo, kakor svoj čas, ko je imela to zahvaliti prijateljstvu Nemcev. Ruska ima sedaj najmočnejšo vojsko na svetu, nje vojskovodje so najboljši in najiskušenejši generali. Ruska vojska bo za malo časa oborožena z najboljšimi repetirkami. Na Črnem morju plóve velikansko brodoge in v kratkem križarilo bo rusko brodoge tudi po vodah Sredozemskega morja. A pri vsem tem Rusija še nikakor ni izcrpila vseh svojih sil, dočim so njeni neprijatelji žrtvovali že vsa svoja sredstva za pomnožitev vojske. To je uzrok, da gledajo na Rusijo s strahom vsi njeni nasprotniki. — O „razcvitajoči“ se Bolgarski piše list: Vse železnice in vsa eksportna trgovina v Bolgarski je v rokah Avstrijev in Angležev. Bolgarska je samo neka filijala Dunajske „Länderbanke“, a predno bo deset let minilo, bode Bolgarska gospodarski povsem odvisna od obeh imenovanih držav, ki zato iz umevnih razlogov želita, da bi se Bolgarska še dolgo tako „razcvitala.“

Razmere v Parizu.

Revolucionarno gibanje v Parizu, katero je zadnje dni vznemirjalo ves svet, je sicer ponehalo, ali kdor bi sodil, da so delavci ustavili vsak odpor, ker je vlada zaključila delavsko borzo, motil bi se hudó. Prva jeza se je ohladila, a namesto s pouličnimi pretepi hočejo sedaj delavci s premišljenim bojem in sicer s splošnim štrajkom prisiliti vlado, da odneha. Strah, da bi morda socijalisti in anarhisti v dan 14. julija, kadar se slavi narodni praznik, priredili nove izgrede, ni povsem opravičen. Ta dan

utegae v miru poteči; ali če se posreči socijalističnim poslancem, potujočim po deželi, pregovoriti delavce na splošni štrajk, moglo bi to jako nevarno postati. Tudi anarhisti so se jeli zopet gibat. Te duf položili so na Diderotov spomenik venec z rudnim trakom in razširjajo raznovrstne oklice. Tudi vlada ne drži križem rok; v Parizu je zbrala celo vojsko, a pri policiji organizuje na vse pretege, da bi bila kos vsakemu uporu.

Home-rule.

Irška voli sedaj 103 poslance v angleški parlament. Da se določi število irskih poslancev po ključu, po katerem se je določilo za Britansko, imela bi Irška samo 80 poslancev. Vlada je iz začetka nameravala vzprejeti v home rule-predlogo določbo, da naj Irška ima še nadalje 103 poslance, ali previdni Gladstone je dobro vedel, da bi to zadelo ob odločen upor in zato se ni izrekel za nobeno število, ampak dal parlamentu na voljo, da ukrene po svoje. Ko je poslanec Heneages nasvetoval, naj se izključijo irski poslanci iz angleškega parlamenta, uprl se je temu minister za Irsko in predlagal, naj se zniža število irskih poslancev na 80. Pri glasovanju je bil zavrnjen Heneagesov predlog in z neznanotno večino vzprejet vladni amendent. S tem glasovanjem je zopet odstranjena nevarna zapreka irski predlogi.

Dopisi.

Iz logaškega okraja 10. julija. [Izv. dop.] (O b e č n i z b o r u č i t e l j s k e g a d r u š t v a.) Lep poleten dan je bil dan 5. t. m., ko smo zgodaj v jutro zasedli pred Cerknisko čitalnico dva z zelenjem in zastavami ozaljšana voza ter oddrdrali proti Grahovemu, kjer sta se nam pridružila na svojem vozu ondotna gg. tovariša; v Starem trgu pa še par voz z učiteljskim osebjem, g. županom P e r u š k o m, g. predsednikom krajnega šolskega sveta Š t r i t o f o m, posestnikom in trgovcem g. P e č e t o m in mnogo druge gospode. Že v Starem trgu nas je pozdravila raz šolsko poslopje plapolajoča zastava in pred šolo zbrano učitelstvo; a kako ljubezniv vsprejem nas pa čaka v Babinem polji in pozneje mej brati Hrvati v Prezidu, bi si nikdo izmed nas niti sanjal ne bil. Ko smo namreč dospeli v lepo babino-poljsko ravan, zazrli smo takoj na visokem cerkvenem zvoniku velikansko vihrajočo trobojnico, katera je z gromenjem topičev vred naznanjala daleč okrog, da se bode danes tu vršilo nekaj izvanrednega. Pri slavlolu pred vasjo pozdravil nas je v pričo obilo zbranega občinstva ondotni predsednik krajnega šolskega sveta s prijaznim nagovorom. Po kratkem odzdravu podali smo se po z mlaji olepšani cesti v skoro bi rekel z zastavami zavito prijazno vas. Ko smo se v podžupanovi gostilni nekoliko okrepčali, otvoril je okolo jednajste ure v ličnem šolskem poslopiju društveni predsednik g. R i b n i k a r zborovanje, kojega se je udeležilo 20 učiteljev, 7 učiteljic, predsednik in jeden član domačega krajnega šolskega sveta, domači podžupan, domači g. župnik, 8 hrvatskih sotrudnikov in sotrudnic s svojim nadzornikom in pa vsa prej imenovana starotrska gospoda.

Iz poročila o društvenem delovanju smo povzeli, da šteje društvo sedaj 39 pravih in nekaj podpornih udov, kateri se pa utegnejo še pomnožiti. V ponovljeni odbor — R i b n i k a r, D e r m e l j, P o ž e n e l in B é n e d e k — vstopi kot tajnik g. P i n, a račune bodo pa pregledali gg. R e p i č, P i š in J u v a n e c. Sklene se dalje postaviti ob času prihodnjega občnega zbora v Žiréh pokojnemu tovarišu Schmidtu nagrobni spomenik in pa delovati na to, da dobé naše šole prepotrebni okrajni stenski zemljevid. Ko smo še ostale točke vsporeda preraševali in potrebno ukrenili, podali smo se skupno v sosedno Hrvatsko — v prijazni Prezid.

Komaj smo kranjsko mejo prestopili, zagrmeli so zopet na hrvatski strani na griču ob cesti nam v pozdrav topiči ter nam sporočili, da bodedo tudi tu svoji mej svojimi. In res, dospevši vrh malega klanca, odkoder se odpre krasen razgled po okolici, v ne malo presenečenje zagledamo pri impozantnem slavlolu z napisoma: „Dobro došli!“ in „Živili nam bračo Slovenci!“ lepo razvrščene vatrogasce in polno občinstva z vrlimi tamburaši na čelu. Po pristršenem pozdravu in odzdravu korakali smo po taktu izborna izvežbanih tamburašev skozi ves Prezid do šole, kjer smo si ogledali lepo vrejeno dvo-razrednico ter se potem vrnili mej vedno se ponavljajočim pozdravljanjem „Živili Slovenci!“ na g. Klepaca vrt. Tu so bili takoj zasedeni vsi prostori in razvila se je prava pravcata ljudska veselica. Mej neumornim tamburanjem in petjem slovenskih

in hrvatskih pesmij se je vrstil govor za govorom spremljan z grmenjem topičev in na zadnje se je improviziral celo mali ples. Na predlog domačega nadučitelja Ante Plešeta se je nabralo pri bratih Hrvatih, Slovencih in dragih nam gostih iz kočevskega okraja sto in šest kron za „Učiteljski dom“ v Ljubljani, katerega naj bi postavila vsaj bodoča generacija, ker nam to mogoče ne bo.

Proti večeru smo se poslovili pri zgoraj omenjenih slavlolkih od Hrvatov, vrljih Babinopoljcev in zvečer v gostoljubni hiši Pečetovi v Starem trgu od naprednih Starotržanov s prijetno zavestjo, da se narod probuja in ceni svoje sobojevnike za pravi napredek, omiko in slobodo zlato.

Iz Škofješke okolice, 12. julija. [Izv. dop.] (Železniške zadeve.) Ako pretresujemo vozni red c. kr. državne železnice mej Ljubljano in raznimi postajami na Gorenjskem, moramo reči, da se vodstvo državnih železnic na naše lokalne potrebe nič ne ozira, akoravno je promet na tej progi zelo živahen. Deloma smo sami krivi, ker se za stvar nihče ne briga, niti korporacije in osebe, ktere so poklicane, da bi kaj storile. Po pravici smemo zahtevati, da se na naše lokalne potrebe jemlje več ozir. — Zlasti velja to za vlaka, ki dohajata dopoldne v Ljubljano. Ako se hočejo Gorenjci prvega vlaka posluževati, vstajati morajo ob 4. uri; od postaje bolj oddaljenim popotnikom treba je ob 1. ali 2. uri hoditi do postaje, tako da marsikateri celo noč žrtvuje. Kaj pa naj dotični potnik počne v Ljubljani, prišedši tja ob 6. uri zjutraj. — Človek potraži zopet 2 ali 3 ure prav po nepotrebnem. Ako se vozimo z drugim vlakom, kateri dohaja ob polu 12. uri v Ljubljano — pridemo ravno prav h kosilu — opraviti pa ne moremo ničesar, ne pri uradih, ne pri trgovini. Ako se ozremo na sosedno Štajersko ali Koroško, vidimo, da se tam ne meri z isto mero kakor pri nas. — Tam imajo skoro povsod lokalne vlake, kateri so jedino okrajnim potrebam primerno urejeni ali je vsaj vozni red tak, da je ustrezno vsem lokalnim potrebam. Da bi bilo ustrezno celi Gorenjski in gotovo tudi Ljubljani, naj bi se vozni red tako uredil, da bi jeden vlak prihajal v Ljubljano mej 8. in 9. uro zjutraj — odhaja naj iz Ljubljane mej 4. in 5. uro popoldne, in sicer naj bi veljal ta red po leti in po zim. Mislim, da bi tudi smeli zahtevati lokalnega vlaka, kateri bi odhajal vsak dan z Jesenic ali Javornika zjutraj okoli 6 ure. Ustrezno bi bilo vsem, kateri imajo opravke pri uradih, pri porotnih obravnavah ali pri trgovini. V prvi vrsti naj bi se za to pobrigale mestne občine Škofja Loka, Kranj, Radovljica in Tržič ter naj bi jih podpirale druge kmetske občine. Naredila naj bi se primerna vloga, oziroma prošnja na trgovinsko zbornico, katera naj bi se potem obrnila na vodstvo državnih železnic ali naravnost na trgovinsko ministerstvo. — Naši zastopniki, č. gospodje poslanci, naj bi pa tudi s svojim uplivom na merodajnem mestu za nas kaj storili. Upati se sme, da se bodo gospodje na merodajnem mestu gotovo na naše opravljene zahteve ozirali. — Torej č. mestni uradi in občinska predstojništva — na delo! F. Š.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, 11. julija.

Občinski svet stolnega mesta Ljubljana imel je sinoči javno sejo, katere se je udeležilo 23 občinskih svetovalcev. Predsednik mestni župan Grasselli prečital je dopis deželne odbora, da je glasom dopisa c. kr. deželne predsedstva cesar potrdil sklep deželne zbora kranjskega, s katerim se mestna občina Ljubljanska pooblašča, da sme v svrhu pokritja izrednih stroškov najeti posojilo v znesku 500.000 gld.; pristavlja pa se, da je to maksimalni znesek in da bi kazalo, posojilo najemati le od slučaja do slučaja, v kolikor to zahtevajo neobhodno potrebne investicije. Kakor je čitateljem našim znano, sklenil je mestni zbor Ljubljanski najeti omenjeno posojilo v svrhu, da se pokrije že dovoljeni prinos za zgradbo deželne bolnice in dolenske železnice, kakor tudi svojedobni prinos za osuševanje Ljubljanskega barja, iz tega posojila pokrili se bodo tudi stroški za zgradbo železnega mostu čez Ljubljano namestu sedanjega mesarskega mostu, stroški za kanalizacijo itd. Nadalje poroča gospod župan, da se je podžupan Petričič kot zastopnik mestne občine Ljubljanske udeležil slavnosti o priliki odkritja Gunduličevega spomenika v Dubrovniku in da je prejel od tamonjše občine spominsko svetinjo, katero izročča občinskim svetnikom na ogled. Svetinja shranila se bo na primeren način. Podžupan Petričič zahvali se občinskemu svetu za zaupanje, izkazano mu s tem, da ga je volil podžupanom. Ker je bil

zadržan, udeležiti se poslednje seje, obljubi sedaj, da bode, kolikor je v njegovih močeh, izpolnoval svoje dolžnosti.

Za besedo oglasi se potem občinski svetovalec dr. Ivan Tavčar. Pretečeno nedeljo praznovala se je v Ljubljani velika narodna slavnost. Odlični moške prišli so iz raznih krajev naše domovine in tudi iz drugih slovanskih dežel, da se udeležijo našega slavlja. Po nemških mestih je to nekaj navadnega, da župan v imenu dotične občine pozdravi došle goste. Pri nas se to zadnjo nedeljo ni zgodilo, kar je v vseh narodnih krogih napravilo zelo čuden utis. Pri drugih prilikah je v tem oziru gosp. župan drugače postopal. Govornik torej vpraša gospoda župana, zakaj ni pozdravil došlih gostov.

Župan Grasselli odgovori na predgovornikovo vprašanje, da je, kakor o drugih prilikah, tudi sedaj bil namenjen, pozdraviti goste. Gospod župan odgovoril se je bil s prireditelji slavnosti, da se bode vršil pozdrav pred mestno hišo, kadar slavnostni sprevod tja dospe. V soboto poročal je gosp. župan c. kr. deželnemu predsedstvu glede varnostnih priprav o priliki vsesokolske slavnosti ter v svojem poročilu pristavil, da bode o priliki sprevoda pozdravil v Ljubljano došle goste pred mestno hišo. Vse je bilo v to svrhu pripravljeno, a ko je že prihajal sprevod, izročil mu je na stopnicah vladni sluga pismo, v katerem mu c. kr. deželno predsedstvo zabranjuje pozdraviti goste s pretnjjo, da si ima drugače sam pripisati posledice. (Čujte!) Ker v zadnjem trenutku ni bilo mogoče, ukreniti kaj drugega, obvestil je gospod župan prireditelje, da je prisiljen opustiti nameravani pozdrav. V dotičnem dopisu utemeljuje c. kr. deželno predsedstvo svojo prepoved s tem, da smatra županov pozdrav za zborovanje pod milim nebom (!), katero se mora vsaj tri dni preje naznaniti.

Po županovem pojasnjenju stavlja je obč. svet. dr. Tavčar sledeči nujni predlog: „Mestni zastop obžaluje, da se je o priliki zadnje vsesokolske slavnosti, ki se je vršila v najlepšem in dostojnem redu, zabranilo mestne občine županu, pozdraviti došle goste pred mestno hišo, protestuje proti kršenju avtonomije te občine ter sklene, da se je proti dopisu deželne vlade z dne 9. julija 1893, števil. 2273, takoj v imenu mestne občine pritožiti do višje instance ter uporabiti vsa dopustna pravna sredstva — če treba tudi do zadnje po zakonu dopustne instance — proti neutemeljeni prepovedi deželnega predsednika, storjeni v zgorajšnjem dopisu.“ (Klici: „Dobro, dobro!“)

(Tu je bilo zaplenjenih 38 vrst, to je utemeljevanje g. dr. Tavčarja in govor g. obč. svetnika Kunca.)

Nujni predlog obč. svet. dr. Tavčarja bil je potem z dobro-klici vzprejet. Prestopilo se je potem na dnevni red.

Obč. svet. Gogola poročal je v imenu personalnega in pravnega odseka o c. kr. dež. vlade dopisu glede Peter in Ivana Bednarzeve ustanove. Kakor je našim čitateljem že znano, volila sta Peter in Ivana Bednarz neko svoto v to svrhu, da se od obrestij najprej pokrijejo stroški za obskrbovanje njunih grobov pri sv. Kristofu, ostanek pa da se razdeli v korist dobrotelnim napravam v Ljubljani. Mestni svet sklenil je bil v jedni poslednjih sej, da naj mestni magistrat prevzame obskrbovanje omenjenih grobov, a le proti temu, da se za obskrbovanje odbije vsaj 4% od vsakoletne svote. Deželna vlada misli, da bode ta znesek s časom premajhen za poprave na grobeh in da bi torej kazalo, da magistrat prevzame obskrbovanje brezpogojno, ker so obresti itak v prvi vrsti namenjene za pokritje obkrovalnih stroškov. Občinski svetovalec Gogola priporoča, da se sprejme nasvet deželne predsedstva, čemur občinski svet brez debate pritrdi.

Obč. svet. Gogola poroča nadalje o c. kr. finančnega ravnateljstva dopisu glede kavicje za užitninski zakup. Mestna občina Ljubljanska prevzela je vsled sklepa z dne 4. oktobra 1892 pobiranje užitnine, užitninskega davka in cestarine v Ljubljani za leta 1893, 1894 in 1895 v zakup in položila predpisano kavicjo, obstoječo iz 50 kosov zlate rente à 1000 gld. nominalne vrednosti. C. kr. finančno ravnateljstvo zahteva, da se v zastavno pismo ustavi izrečni sklep občinskega sveta, kateri določuje, da se ima predpisana kavicja položiti iz imenovanih delegacij, ki so last zaklada loterijskega posojila, potem, da ima to zastavno pismo izrečno določiti, da je ta kavicja položena tudi v varnost vseh dotičnih pravic deželne odbora, kateremu pristojni pravica do 40% naklade na v zakup prevzeti užitninski davek in cestarino in da so kot kavicja položene obligacije imenovati tudi po dnevu izstave. Ker je ta zahteva finančnega ravnateljstva utemeljena, priporoča gospod poročevalec, da jej mestni zbor ustreže. Predlog obvelja brez debate. — Po predlogu istega poročevalca dovoli mestni zbor stražniškega nadzornika vdovi Ivani Bertolo 240 gld. letne pokojnine; prošnja njena za pogrebne stroške pa se zavrne.

Obč. svet. dr. Starè poroča v imenu stavbinskega odseka o končni kolavdaciji nove mestne

vojašnice ter stavi po daljšem utemeljevanju sledeče predloge: 1. Po nasvetu superkolavdatorja gospoda Svilita, c. kr. stavbinskega svetnika, se kranjski stavbinski družbi v Ljubljani za dela, katera je ta pri zgradbi mestne vojašnice direktno dogotovila, pripozna zaslužek v skupnem znesku 292.355 gld. 13 kr. 2. Zaslužek v ostalem znesku 4788 gld. 50 kr. izplača se stavbinski družbi še le tedaj, kadar bode fasade vojašničnih poslopij po določilu cenilnika in nadrobnih stavbinskih pogojev pobelila in pobarvala; torej se 3. naplačilo v znesku 2294 gld. 46 kr., katero kranjska stavbinska družba zahteva za dela, katera so v njeni ulogi omenjena, a od superkolavdatorja ne odobrena, ne dovoli. 4. Glede odškodnine v znesku 2237 gld. 11 kr., katero kranjska stavbinska družba zaradi tega zahteva, ker se je tlak namesto iz cementnih plošč napravil iz chamotnega materijala, se že storjeni sklep občinskega sveta, da se ta zahteva odkloni, vzdržuje. 5. Superkolavdatorju gosp. Svilitu se izreče iskrena zahvala za njegov veliki trud, njegovo temeljito pregledovanje računov in preiskovanje izvršenih del, ter se mu nakaže dogovorjena nagrada.

Ker se je zgradba mestne vojašnice ugodno izvršila in ker so stroški za to stavbo precej manjši, kakor je bilo proračunjeno, predlaga poročevalec, da se mestnima inženirjema, katera sta pri zgradbi sodelovala, nakloni nagrada in sicer gosp. Duffé-u 300 gld., gosp. Hanušu, ki je že dobival stavbinsko doklado, pa 200 gld. — Po nekaterih opazkah obč. svet. Zupančiča bili so vsi predlogi jednoglasno vzprejeti.

Obč. svet. Šubic poročal je v imenu stavbinskega odseka o uspehu obrtne obravnave gledé naprave nove ceste s Poljan v Streljske ulice ter kanala v mestni klavnici in pred deželnim muzejem. Ofertne obravnave udeležile so se tri firme, in sicer neka Dunajska ter dve domači, namreč kranjska stavbinska družba in g. Viljem Treo. Najcenejši bil je ofert gosp. Treota, kateremu so se dela oddala za 11.416 gld. Ob enem sklenil je mestni svet po predlogu občinskega svetovalca dra. Stareta, da se imajo stroški za kanal v mestni klavnici prevzeti na račun klavničnih investicij.

Obč. svet. Terček poročal o prodaji dveh občinskih parcel mej novo Tržaško cesto in nunskim vrtom ter nasvetuje, da se omenjeni parceli mereči v površji 1048 kvadratnih sežnjev prodasta seženj po 8 gld., torej za skupno ceno 8386 gld. 32 kr. gospej pl. Zhubrovi. Pri tej priliki opomni obč. svet. dr. vitez Bleiweis, da je on slednjič glasoval za to, naj se hiše, ki se bodo zidale na tamošnjem prostoru, postavijo tik ceste in naj se ne napravljajo tako zvani predvrti. Mej tem časom pa je govornik prišel do prepričanja, da vender-le kaže napraviti predvrte in vsled tega priporoča, naj občinski svet razveljavi svoj prejšnji sklep in naj prepusti magistratu, da ugotovi želji staviteljev. V istem smislu govoril je obč. svet. dr. Staré, dočim so obč. svet. Velkoverh, Kunc, Ravnihar, Valentinčič in vitez Zitterer zagovarjali že storjeni sklep obč. sveta; poslednji govornik naglašal je posebno, da je v tem vprašanju pač merodajna okolica, namreč deželni muzej in vile, ki stoje za njim, katera poslopja imajo predvrte in da torej nikakor ne kaže, zidati nove hiše tik ceste, ker bi to z estetičnega stališča bilo na kvar deželnemu muzeju. Pri glasovanju bil je vzprejet referentov predlog, naj se dotični parceli prodasta takoj za svoto 8386 gld. 32 kr. gospej pl. Zhubrovi. Od ostalih nasvetov pa ni nobeden obveljal in je torej mestnemu magistratu prepuščeno, da reši vprašanje gledé predvrtov po svoji razsodnosti.

Končno poročal obč. svet. Valentinčič o prošnji vodstva uršulinske deklishe šole, da bi se na občinske troške speljal iz šolskih stranišč kanal v mestni glavni kanal. Poročevalec omenja, da ima uršulinska deklishe šola, ki ima značaj javne šole, jako mnogo učenk in da je torej nekako dolžnost občinskega sveta, skrbeti za to, da te učenke ne bivajo v okuženem zraku in da ne trpe škode na zdravju, kar pa bi se utegnulo zgoditi, ako se prošnji ne ugotovi. Obč. svet. dr. Tavčar omenja, da ta zadeva ni tako jednostavna, kakor je videti na prvi pogled; tu ne gre samo za ta kanalček, ampak za važno vprašanje, bi li ne bilo v zdravstvenem obziru zelo nevarno, ako bi se vsa ta stranišča izpraznjevala v mestni kanal. Govornik končno predlaga, da se ta stvar izroči mestnemu zdravstvenemu svetu v presojo in da naj tudi stavbinski urad izreče svoje mnenje s tehničnega stališča. Ko so še obč. svet. Kunc, dr. vitez Bleiweis, Terček in vitez Zitterer izrekli se proti predlogu odsekovemu ter naglašali, da ne gre delati izjeme, bil je predlog dr. Tavčarja vzprejet.

Zaradi pozne ure (bila je že 9. ura zvečer) odstavile so se ostale točke z dnevnega reda in predsednik župan Grasselli zaključil je javno sejo. V tajni seji sprejele so se nekatere spremembe pri mestni hranilnici, kakor poročamo na drugem mestu.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnja številka našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnistvo na podlagi § 300 kaz. zak., in sicer radi zadnjega odstavka uvodnega članka ter zaradi govorov gg.

dra. Tavčarja in Kunca v poročilu o zadnji seji obč. sveta.

— (Vrhunec nemčurske nesramnosti.) Lopovski dopisun Graškega „liberalnega“ dnevnika še ne miruje! Ker je moral svojo drzno laž o onesnaženju Grčunovega spomenika po Sokolih sramotno priznati in preklicati, maščuje se včeraj s tem, da dolži tega čina slovenske gimnazijske dijakke Ljubljanske. Roka nas skeli, da bi prijeli mesto za pero za pasji bič... Sicer pa baš to dvojno in trdovratno obrekovanje anonimne duševne barabe utrjuje v nas bolj in bolj prepričanje, kateremu smo dali duška v današnjem članku. Izvestna gospoda pa nikari licemerski zavijati oči ter odklanjati vsako tovaršijo s temi „lichtscheue Individuen“. Saj gre v klasje le vaša lastna setev!

— (Sokolska slavnost.) Vsi trije Zagrebški dnevniki „Hrvatska“, „Obzor“ in „Agramer Tagblatt“ priobčili so v torek daljša, jako simpatično pisana poročila o vsesokolski slavnosti v Ljubljani, v katerih priznavajo, da je Ljubljana vzprejela in pozdravila Hrvate tako, kakor se pozdravljata ljubeca brata. Z zadoščenjem beležimo te dokaze, da so bili hrvatski gosti zadovoljni z vzprejemom in da je nanje naredila dober utis sokolska slavnost.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali včeraj kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: V St. Pavlu v Savinjski dolini nabrali so v proslavo godu sv. blagovestnikov Cirila in Metoda tamošnji rodoljub in rodoljubkinje 40 kron, katere je poslal g. nadučitelj Jos. Vidic. Darovali so: Gg. Norbert Zanier 10 k., Julij Sadnik 5 k., gospa Ema Sadnik 2 k., Hilda, Milan in Julij Sadnik ml. vsak 1 k.; po 2 kroni: gg. Mih. Plešnik, K. Maršic, Jos. Stanovnik, gdčna Amalija Majer po 1 krono: gg. Jos. Vidic, Ana Vidic, Fr. Vidic, Fel. Pečar, Ant. Kocuvan, Iv. Langer, Mat. Marinz, Fr. Cilinšek, Iv. Šribar, Fr. Perger, Marija Zoter, Marija Drobež. — Kamniški Kneipovec g. drnd. Gregorič nabral v tamošnji kopelji 27 kron: Dobiček v igri treh Kneipovcev 12 k.; štirje Kamn. Kneipovci 3 k.; g. Iv. Božič za patent 2 k.; Fr. Stelc 1 k. 20 vin.; po 1 krono: gospa Fišerjeva in gg. Ivan Zupan in Iv. Karolnik; za liter vode 80 vin.; v veseli družbi v Strajnah g. Rot, Kobliček, Benkovič, akad. Levičnik, Fröhli, vsak 1 k. — Na Raketu nabrala je gospa Matilda Sebenikar 17 kron mej tamošnjimi rodoljubkinjami in rodoljubi. Darovali so: Gospe: Marija Cecha, Pavla Malovrh, Betka Gnezda, Matilda Sebenikar, Marija Modic, Marija Jug in gg. Emerih Malovrh, Jan. Gnezda, Jan. Svetličič, Giusto Segalla, Flor. Rossi, Avg. Gaspari, Jan. Modic, Lov. Sebenikar, Anton Kunič, Matija Urbar, Matija Meden. — V Gradcu nabral je g. drd. med. Fr. Krušič 16 kron; darovali so po 2 kroni: gdčna. Štefanka Prus, gg. dr. Mayr, pravnik Kovačič in Dolenc; po 1 krono: gospa pl. Uhl, gdčna. Ričika Prus, gg. drd. med. Jenko; pravnik Stigar, Pavletič, Petrič, modroslovec Ilešič in drd. med. Krušič. — G. Dragotin Hribar v Celju 2 k.; 2 neimenovanca 64 vin.; skupaj 102 kroni in 64 vin., katere izročimo vodstvu. (Izkaz darovalcev iz Nabrežine [27 kron] itd. odložiti moramo za jutri.) Z včerajšnjim dnem dopolnili smo tretji tisočak kron. Vsega skup vzprejeli smo od 17. maja do 12. t. m. (incl.) po do zdaj vsak dan izkazanih vsotah 3039 kron. Slava zares vzorni požrtvovalnosti rodoljubnih darovalcev in darovalcev! Živile njih naslednice in nasledniki!

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani poslali so uredništvu našega lista: „Kokra“ je nabrala v Kranji 54 kron. Darovali so: g. Vinko Majdič 5 k.; po 2 kroni gospe: Matilda Majdičeva, Ana Mayrjeva, Josipina Omersova, Mimi Pirčeva in Leopoldina Šavnikova; gospodična Gabrijela Mayrjeva; gospospe: A. Hanhardt, J. Keršič, Neimenovan, K. Pučnik, J. Sajovic, Dr. E. Šavnik in J. Žužek; po 1 krono, gospe: Rezika Florianova in Marija Killerjeva; gospodične: Pavla Bohinjčeva, Ivanka Brillijeva, Olga Devova, Mici Krisperjeva, Anica Omersova, Ivanka Omersova, Mici Omersova, Pavlina Omersova, Antonija Polakova, Ana Prevčeva, Tina Roosova in Karlica Sajovičeva; (gospospe:) F. Hlebš, J. Kaučnik, F. Luznar, F. Omersa ml., R. Potuček, R. Starovasnik, F. Strupi, F. Verbič in J. Žerovnik. — Gdčna. Polonica Vilar iz Doba 1 k.; iz Celja gospe dr. B... ove dobiček pri kegljanji 34 vin.; iz Škofje Loke: gg. V. Sušnik 1 k., dr. Arko 1 k., Jože Hafner 1 k.; skupaj 58 k. 34 vin., katere izročimo vodstvu. Živili vrli darovalci in darovalke!

— (Tajnikom mestne hranilnice Ljubljanske) z letno plačo 1500 gld. imenovan je, kakor čujemo, gosp. Janez Hrast, dosedaj notarski uradnik pri gosp. Ig. Gruntarji, c. kr. notarji v Logatci. Kakor se nam nadalje poroča, povisale so se plače tudi ostalim hranilničnim uradnikom, in sicer blagajniku in kontrolorju na 1200 gld., kancelistu pa na 800 gld.

— (Shod gimnazijskih abiturijentov) iz hrvatskih in slovenskih dežel bode tekom tega meseca v Zagrebu. Namen temu shodu, kakeršen je bil lansko leto v Ljubljani, je, da se seznanijo abiturijenti raznih gimnazij hrvatskih in slovenskih pobližje mej saboj, predno se podajo vsak k svojim daljnim študijam in na vseučilišča. Naznanili so svoj prihod abiturijenti mnogih gimnazij hrvatsko-slovenskih, dalmatinskih in slovenskih, posebno iz Ljubljane in raznih slovenskih pokrajin. Prav tako, da se vsopoznava že mladina bratska.

— (Češka sodba o skladbah g. Hoffmeistera.) O g. Hoffmeistera najnovejši skladbi „Pesmi za visoki glas“ (založil L. Schwentner v Brežicah) pišejo Praški „Narodni Listy“: „Mladi skladatelj, čegar ravnokar izdane tri pesmi so označene z opus 5., uvedel se je z zvezkom klavirnih skladb, izdanih v zalogi Bursika in Kohouta. Pozneje izdal je klavirno fantazijo na slovensko narodno pesem (založila „Glasbena Matica“), koncertno skladbo, ki kaže o visoki dovršenosti klavirne tehnike avtorjeve. Že pri prvi skladbi pozdravili smo Hoffmeistera kot poetični talent, kot nežnega, nekoliko melanholično nadahnjene skladatelja. Hoffmeister stopil je doslej le redko v javnost, ali z vsakim novim delom storil je velik korak k visokemu svojemu cilju. Njegovim pesmim je lasten neki posebni čar, ker izvirajo v pristnih čutilih. Teksti, katere je avtor izbral, so zanj karakteristični; vidno je, kako je studiral vsako besedo, kako pozorno je zasledoval vsak okret, a kraj vsega tega znal se je vedno spretno umakniti praznemu deklamovanju. Poseben utis napravi Hoffmeister z nenavadno podvojitvijo, s smélo elizijo. Hoffmeister je mnogo studiral in vé, da še ni gotov. Ako pride do drugega izdanja njegovih pesmij, bo morda napravil nekatere harmonične premembe. — Priznati je, da tako duhovitih in poetičnih skladb, kakeršne so pesmi Hoffmeisterove, nimamo na izbero.“ — Čestitajoč g. Hoffmeisteru na laskavi sodbi stroge in stvarne češke kritike, želimo iskreno, da bi nas kmalu zopet razveselil s kakim novim delom.

— (Šolski sklep.) Združena mestna slovenska otroška vrtca v Poljskih ulicah imata šolski sklep jutri dné 14. t. m. s sv. mašo v farni cerkvi sv. Petra ob pol osmih zjutraj.

— (Konec šolskega leta v orglarski šoli) bode 13. t. m. Ob 9. uri zjutraj se bode vršila glavna preskušnja orglarskih učencev v društvenih prostorih (št. 13. na starem trgu); povabljeni so vsi čl. udje Cecilijanskega društva in sploh vsi prijatelji cerkvene glasbe.

— (Druga mestna šola na Cojzovi cesti) razstavila je v I. nadstropji (v delarni na desno) izdelke deških ročnih del iz lep-ljenstva in mizarstva. K tej vstopnine prosti razstavi, ki bode trajala tri dni, t. j. 15., 16. in 17. julija t. l., vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer, se p. n. občinstvo najljubdeje vabi.

— (Obrtna enketa na Dunaji.) Kranjski odposlanci obrtnih društev in zadrug poklicani so za dan 20. t. m. k obrtni enketi na Dunaj.

— (Prvo Ljubljansko bolniško podporno in oskrbovalno društvo) ima občni zbor v nedeljo, dné 16. t. m. ob 10. uri dopoldne v veliki mestni dvorani. Dnevni red: 1.) Nagovor prvomestnika. 2.) Predavanje letnega poročila in sklep računa za 1892. l. 3.) Volitev pregledovalcev računa. 4.) Volitev ravnateljstva. 5.) Nasveti udov.

— (Dijaška in ljudska kuhinja v Ljubljani) izdala je ravnokar svoje poročilo za 16. društveno leto (1892/93.) Društvo je imelo v tej dóbi 6254 gld. 73 kr. dohodkov in 5839 gld. 54 kr. troškov. Imetje znaša 4560 gld. 19 kr. V minoletem letu je bilo oddanih 99370 jedilnih porcij in 79479 kosov kruha. Načelnistvo je razdelilo siromašnim dijakom 10969 jedilnih porcij v vrednosti 1282 gld. 73 kr. — Z ozirom na človekoljubno in plodonosno delovanje dijaške in ljudske kuhinje, želeli bi bilo iskreno, da jo občinstvo izdatno podpira.

— (Dolenjske železnice.) Ker je temelj železnične proge na črti Skofelja-Ljubljana v visotini reš nasut z gramozom, zravnavo se zdaj prostor pred kolodvorom „pod zelenim hribom“, ob enem pa se izvršujejo tudi vsa druga potrebna dela na tem prostoru. Dovožna cesta h kolodvoru se sedaj s trdim materialom nasipa. — Pretekle dni postavile so se pri železniškem prehodu v Vodmatu na spodnjepoljanski cesti, v Kurji vasi in na dolenski cesti tudi že potrebne pregrade. — Na črti Ljubljana Kočevje napredujejo dela dobro, na Grosupeljsko-Novomeški progi pa je križ z raznimi „spretnimi“ delavci.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske.) Od 2. do 8. julija. Novorojencev je bilo 15 (= 24.44 ‰), mrtvorojenca 2, umrlih 21 (= 34.32 ‰), mej njimi so umrli za škrlatico 4, za legarjem 1, za jetiko 5, za želodčnim katarom 2, vsled mrtvouda 1, vsled starostne oslabelosti 4, za različnimi boleznimi 4. Mej umrlimi bili so tujci 4 (= 19.04 ‰), iz zavodov 7 (= 33.3 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za ošpicami 4, za škrlatico 4, za vrtico 2.

— (Gasilno društvo v Kranji,) katero se je jedino izmed vseh kranjskih gasilnih društev oficijelno udeležilo vsesokolske slavnosti, se je, kakor se nam poroča, s tem močno zamerilo izvestnim gasilskim krogom, ki svoj pot trdijo, da jim je politika deveta briga. Mi pa smo tega mnenja, da so vrli in zavedni kranjski gasilci s svojo udeležbo pri krasni nedeljski narodni slavnosti le pravo pot pokazali vsem drugim narodnim gasilnim društvom, kajti vsako slovensko društvo poklicano je, da poleg svojega poglavitnega poklica sodeluje tudi na narodnem polju in zategadelj kličemo jim še enkrat: Čast in slava!

— (Iz Kranjske gore) se nam piše obširneje o veliki krivici, ki zadene že itak ubogo kmetsko prebivalstvo tega okraja s tem, da se mu odvzame po sklepu dež. vlade tamošnjega zdravnika in otvori nov okrog na Jesenicah. Zdravnik je bil že od nekdaj v Kranjski gori, torej se ga tudi zdaj ne bi smelo odvzeti, kranjska obrtna družba pa je imela tudi svojega zdravnika, ko še ni bilo tovarne, tem lože bode imela zdaj svojega zdravnika. A ne samo kmetsko ljudstvo bode imelo malo koristi od zdravnika, ki je oddaljen 6 ur, tudi c. kr. okrajno sodišče potrebuje zdravnika, ki stanuje v kraju sodišča, in če bode stroški za vsak zdravnikov prihod neprimerno veliki. Dopisnik izreka nado, da bode sl. dež. vlada uvaževala razmere in potrebe Kranjskogorskega prebivalstva in je branila proti Savski gospodi in velikemu kapitalu, katera si pač lahko sama vzdržujeta svojega zdravnika.

— (Vabilo in vspeh stoletnice fare Koprivnik in njeprvega duhovnega očeta Valentina Vodnika,) ki se bode praznovala v nedeljo dne 27. avgusta 1893: 1. Ob 10. uri dopoldne sprejem došlih č. gostov na Koprivniku. 2. Ob 11. uri dopoldne cerkveni govor č. gosp. Janeza Azmana, župnika Govjanskega, in potem slovesna sv. maša, pri kateri pojo Bohinjski pevci. 3. Po sv. maši slavnostni govor g. profesorja Levca in odkritje spominske plošče. 4. Skupni obed. 5. Popoldne ob 4. uri odhod na Bohinjsko Bistrico. 6. V ponedeljek izlet k Savici. Posebna vabila se ne bodo izdajala. Obed oskrbi g. Matej Bevc, poštar in gostilničar na Bohinjski Bistrici. Kdor se hoče udeležiti skupnega obeda, naj pošlje g. Bavec vsaj do 18. avgusta 1 gld. 50 kr. Slavnost se bo vršila pri vsakem vremenu. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (Veselica v prid družbe sv. Cirila in Metoda) bode dne 16. t. m. v prostorih Jelovškove gostilne v Il. Bistrici. Vspeh: 1.) „Narodne pesmi“ svira tercet. 2.) Igra: „Kdor se poslednji smeje“, gluma v jednem dejanju. 3.) Umetni ogenj na prostem. 4.) Ples. Mej posameznimi točkami svira domači tercet. Začetek ob 1/2 9. uri zvečer. Ustopnina za osebo 50 kr., z rodbino 1 gld. Preplačila se hvaležno vzprejmo. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Osobne vesti.) Famosni profesor Babsch v Gorici, znan po svoji pravdi zoper „Sočo“ in po svojem delovanju za Graško „Tagespost“, je premeščen v Steyr na Gorenjem Avstrijskem. Srečno pot!

— (Iz Gorice) poslalo nam je načelnštvo ondašnje moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda naslednje pojasnilo:

Nasproti vesti, katero ste prinesli v št. 146. Svojega cenjenega lista o letošnjem občnem zboru naše podružnice, konstatuje podpisano načelnštvo, da se je občni zbor vršil tisti dan in po tistem dnevnem redu, ki je bil naznanjen. Da se je pričel nekoliko kasneje nego je bil napovedan, zakrivila je okoliščina, da je bil načelnik z zborovališča poklican na nujen pogovor v drugo društvo, kjer je primoran „zvonec nositi“. Ako bi bil gospod pisatelj Vaše vesti vztrajal še nekoliko časa, bi se bil lahko občnega zbora udeležil in bi si bil mogel priboriti celo en „zvonec“, za kateri se ni našel hitro primeren vrat. Tedaj bi mu ne bilo trebalo pisati za odbor nelaskavih komentarov o „zaprečenem“ občnem zboru, ki se je vršil.

Da bi društveniki z odsotnostjo pri občnem zboru hoteli protestovati proti kakemu odborniku, je popolnoma novo in neverjetno. Pač pa mora podpisano proti temu protestovati, da gospod dopisnik pošilja svoja domnevanja in sumničenja o društvu kot resnico v svet. Če hrepeni po „zvonce“, s katerim je spojen trud in delo v društvene namene, naj si ga dá obesiti pri prihodnjem občnem zboru, da bo zadovoljen. Sedanji odborniki se niso potegovali za svoje „zvonce“ in so pripravljeni jeden po jednem prepustiti jih drugim bolj spretnim in bolj delavnim rokam. Nalagati pa komu na raznih mestih „zvonce“, ki zahtevajo požrtvovalnega dela, in potem zabavljati mu — in morda celo radi osebnih navskrižnostij — da „hoče povsod zvonec nositi“, ni lepo. Podpisano načelnštvo je hvaležno sedanjim odbornikom, ki brez izjeme že drugod „zvonce“ nosijo, in se jih vendar niso branili v podružnici, kjer jih s trudom in težavo, pa vestno nosijo.

V Gorici, 10. julija 1893.
Načelnštvo „Goriške moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda“.

Opomba uredništva: Mi smo prejeli dotično notico od zanesljive strani ter smo jo priobčili bona fide, ne da bi se ozirali na take osebnosti. V interesu družbe želimo, da bi bila stvar s tem končno rešena.

— (Občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda v Podgradu) bode dne 17. t. m. ob 11. uri dopoldne z naslednjim vspehom: 1. Poročilo podružničnega načelnštva po §. 12. družbenih pravil. 2. Volitev bodočletnega odbora podružnice in delegatov za glavni zbor v Sežani. 3. Prejemanje uplaci in upisovanje novih članov. 4. Morebitni predlogi. K obilni udeležbi vabi najuljudnejši odbor.

— (Nesreča pri vajah.) Iz Polja se nam piše: Prve dni tega meseca manevrirali sta dve stotnji 97. pešpolka. Pri basanju pušk z vežbnimi patroni sprožil se je po nesreči petelin pešcu F. G. in zadel pred njim v prvem členu stoječega A. R. tako močno v lakot desne roke, da je moral iti se zdraviti v tukajšnjo mornarsko bolnišnico. Vkljuba vsem zdravilom umrl je moč dne 8. t. m. zvečer. Umrli bil je po rodu Farlan, priučil se je bil pa dobro slovenskega jezika in je bil jako priljubljen pri svoji stotnji. Dne 10. t. m. bil je sijajen pogreb.

— (Morskega psa,) dolzega kakih sedem metrov videl je te dni kapitan parobroda „Hrvat“ g. Roman Lovrič blizu Novega in je to naznanil pomorskemu uradu na Reki.

— (Zagrebsko narodno gledališče) utegne dobiti novega intendanta. Govori se, da se vrše pogajanja z gosp. Iv. pl. Hreljanovićem, opernim pevcem, ki je zadaja leta večkrat priredil v Zagrebu na svoje stroške operne predstave. Ako bode g. Hreljanović res imenovan intendantom, ustanovila bi se zopet stalna opera v Zagrebu.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— Slovensko-nemški slovar. Izdan na troške rajnega knezoškofa Ljubljanskega Antona Alojzija Wolfa. Uredil M. Pleteršnik. Peti sešitek. V Ljubljani. Založilo in na svetlo dalo knezoškofa stvo. Tiskala Katoliška Tiskarna, 1893. Str. 321 — 400. Ta sešitek obseza slovarko gradivo od besede izmolčevati do besede klajnik.

— „Slovanski svet“ prinaša v št. 13. nastopno vsebino: V praznik sv. Cirila in Metodija;

— Janko Drašković; — 25letje Spt. Slavjanskega blagotvornega občestva; — K odkritju spomenika Ivanu Gunduliću; — Iz poezij Frana Levstika. — Olgi! — Sakrivač znamem . . .; — Dobro voljice . . .; — Увяданне дзяты; — Ples in plesovna glaaba; — Petrograjske srednje in više ženske šole itd.; — Malo kritike; — Ruske drobtinice; — Ogled po slovanskem svetu; — Zmes; — Književnost; — Književni oglasi.

— „Popotnik“, glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ ima v št. 13. sledečo vsebino: Poziv; — L. Lavtar: Učni načrt za računstvo v štirirazredni ljudski šoli; — Skrb za ljudsko šolo v Goriškem dež. zboru; — Pedagogiški razgled; — Šolstvo na Kolumbijevi razstavi v Čikagu; — Slovestvo; — Društveni vestnik; — Dopisi in druge vesti; — Natečaji.

— Programm der österreich-ungarischen Slawen von einem Slovaken. Liptó Rosenberg. Druck von Carl Salwa. — Verlag des Verfassers. 1893. Str. 40. Cena 50 kr. O tej brošuri izpregovorimo o priliki kaj več, a že sedaj moramo izjaviti, da se z nekaterimi točkami tega programa ne strinjamo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. julija. *) „Wiener Ztg.“ prijavlja koncesijsko listino za lokalno železnico Podkloster—Sv. Mohor. Koncesija je podeljena Feliksu Mottonyju, Francu Lamprechtu in Ivanu Gasserju.

Dunaj 12. julija. *) Tajnik tukajšnjega srbskega poslanstva, Barlovac, odpotoval je v Karlove vari, da izroči ondu mudečima se bivšima ministroma Ribarcu in Kundoviću poziv, naj se prideta 15. t. m. v skupščino zagovarjat.

Dunaj 12. julija. *) Pogajanja radi trgovinske pogodbe z Rumunsko so se zaustavila do jeseni.

Peterburg 12. julija. *) Uradni list prijavil včeraj naredbo finančnega ministerstva, s katero se po trgovinski pogodbi Franciji dovoljene minimalne carine dovoljujejo tudi vsem drugim državam, izvzemši Avstro-Ogersko, Nemčijo, Združene države in Peru. Ta naredba stopi v veljavo dne 25. t. m.

Berolin 12. julija. *) Carevič se pripeljal včeraj popoldne. Na kolodvoru postaje Wildpark pozdravil ga je cesar. Carevič se odpeljal po noči. Cesar spremil je careviča na kolodvor in se srčno poslovil.

Berolin 12. julija. *) Vlada je baje sklenila, da zaključi tekoče zasedanje drž. zbora dne 18. julija.

London 12. julija. *) Pri razpravi o home-rule predlogi primeril se viharen prizor. Brodnek trdil, da so Irci sicer jezični ali duševno inferijorno pleme, kar je imenoval Sexton surovo impertinenco. Nacionalisti so mu burno pritjali. Sexton zapustil na predsednikovo zahtevanje dvorano ali šele po daljšem ugovarjanju.

London 12. julija. *) Reuterjev bureau javlja iz Rio Grande, da je ondotni položaj jako kritičen.

Dunaj 13. julija. Upravno sodišče je zavrnilo pritožbo obč. sveta Praškega zoper namestniško naredbo, s katero se je razveljavil sklep, da je pri mestnem magistratu Praškem uvesti češčino kot izključno uradni in posloveni jezik.

Monakov 13. julija. Volitve za deželni zbor so končane; voljeni so bili: 3 konservativci, 73 klerikalcev, 7 kandidatov kmetske zaveze, 68 liberalcev, 1 član ljudske stranke in 5 socijalnih demokratov. V dveh okrajih še ni znano, kdo je zmagal, najbrž kandidati kmetske zadruge.

Pariz 13. julija. Včeraj se je začel shod vseh delavskih sindikatov. Zastopane so vse francoske delavske borze.

Derby 13. julija. 25000 rudarjem se je napovedalo 25odstotno znižanje mezde.

London 13. julija. „Standard“ javlja, da obišče nemški cesar angleško kraljico dne 1. avgusta v Osborneu.

Novi York 13. julija. Tukajšnji listi javljajo iz Valparajza, da so ustaši napadli mesto Rio Grande s kopne in z morske strani.

*) Iz včerajšnje konfiskovane številke.

Vse one čestite p. n. naročnike, katerim smo danes pridelali nakaznice, prosimo uljudno, da nam blagovolé naročnine uposladi do 17. t. m., ker drugače jim bo list brezpogojno ustavljen.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:
11. julija.
Pri **Mališ:** Dettelbach, Obach iz Gradca. — Dinkelpiel iz Trsta. — Schmidt iz Prage. — Homser iz Berolina. — Thoma iz Budimpešte. — Verderber iz Kočevja. — Schreyer iz Maribora. — Šega iz Vipave. — Sušnik iz Škofje Loke. — Kosnež iz Zagreba. — Pokorny, Zaplotnik, Theimer, Renzenberg, Föderl, Sinnreich, Rum, Lewis, Löwenstein, Volk z Dunaja.
Pri **Sionu:** Ripp, Wild, dr. Borčič iz Gradca. — Melač iz Kamnika. — Vogel, Felber, Wagner z Dunaja. — Dr. Bedini iz Reke.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
11. julija	7. zjutraj	731.4 mm.	18.8° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	732.4 mm.	29.6° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm
	9. zvečer	732.3 mm.	21.6° C	sl. jzh.	obl.	

Srednja temperatura 23.3°, za 4.4° nad normalom.

Dunajska borza
dné 13. julija t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	97.75	97.75
Srebrna renta	97.50	97.45
Zlata renta	118.30	118.45
4% krona renta	97.15	97.30
Akcije narodne banke	98.4	98.5
Kreditne akcije	336.75	337
London	123.65	123.80
Napol.	9.82 1/2	9.85
C. kr. cekini	5.86	5.87
Nemške marke	60.55	60.67 1/2
Italijanski bankovci	46.20	—
Papirnat rubelj	1.30 1/4	—

Dné 12. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 „ 50 „
Ogerska zlata renta 4%	115 „ 65 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	121 „ 75 „
Kreditne srečke po 100 gld.	157 „ — „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 30 „
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150 „ 50 „
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	259 „ 50 „

Zahvala.
Za premnoge znake presrečnega in iskrenega sožalja, koje smo prejeli povodom smrti nepozabnega sina, oziroma brata in svaka, gospoda
Josipa Pollak-a
c. kr. okrajnega komisarja v Radovljici,
za krasne darovane vence in za mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku predragega ranjcega izrekamo vsem najiskrenejšo in najgloblje željo zahvalo, osobito pa še gg. uradnikom tukajšnjega c. kr. okrajnega glavarstva ter tako obilno došlim gg. c. kr. uradnikom Ljubljanskim in Radovljskim.
V Kranji, dné 9. julija 1893.
(727) **Žalujoči ostali.**

S tem izjavljam, da za dolgo, napravljene na moje ime od katerega koli, nisem plačnik.
Jurij Auer (728)
pivovarnar in posestnik v Ljubljani.

Proda se takoj
trgovina z mešanim blagom
s prav dobrim prometom. v lepem kraju **Dolenjske**, blizu železnice, zaradi drugega podjetja pod prav dobrimi pogoji. Treba je takoj položiti 3000—5000 gld. — Več o tem poizvé se pri **A. Kališ-u na Presimovem trgu št. 3.** (73.—1)

Moč in učinek
jedino pristnega angleškega
čudotvornega balzama.
Jedino me-to, kjer se proizvaja in ga je moči dobiti, je lekarna „pri angelju varuhu“
A. Thierry-ja v Pregradi, Hrvatska.

Ta balzam se rabi vnanje in se tudi použije. On je: 1. **Nepreko-seno zdravilo pri vseh pluč-nih boleznih in boleznih na prsih**, ublažuje katar, ustavlja izmetavanje, leči bolesten kašelj in celo zastarele take bolezni. 2. Izvratno deluje pri vnetju na vratu, hripavosti itd. 3. Prežene korenito vsako mrzlico. 4. Leči vsako bolezen na jetrih, na želodcu in v črevih, osobito želodčni krč, ščipanje in trganje v želodcu. 5. Vzame bolečine in leči zlato žilo in šuljeve. 6. Deluje kot mečilo in čisti krevi in obisti, prežene težko-miselnost in melanholijo in poživlja tek in prebavo. 7. Služi izvrstno pri zobobolu, votlih zobeh, ustni gnilobi in vseh zobnih in ustnih boleznih. 8. Je dobro sredstvo proti črvo, trakuljam in pri božjasti. 9. Je jako čudotvorno sredstvo za vse rane, stare in sveže, naroge, uščen, mozolje, bradavice, opekline, zmrz-nene ude, kraste, garje in prišče, razpokane in hrapave roke, prežene glavobol, šumenje, trganje, protin, bol v ušesih itd., kar je vse natan-čneje povedano v navodu o porabi. 10. Domače sredstvo je to, čigar uspeh je nedvojen, ki je jako rečno, ce-neno in povsem neškodljivo in ne bi smelo manjkati v nijedni obitelji kot prvi pomoček. Jedna sama skušnja bode več dokazala in prepričala, nego to naznanilo. Pristen in nepopačen je ta balzam le, če je vsaka stekleničica zatvorjena s srebrno puščico, v katero je utisnena moja tiskana: „**Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varuhu“ v Pregradi**“, če je vsaka stekle-nica previdena z rdečo etiketo in zamotana v navodilo o porabi, na kateri se nahaja ista varstvena znamka z istim tekstom, kakor je tu zgoraj natisnato. Vsi drugi balzami, ki niso z mojo puščico zatvorjeni in nimajo teh znakov, so posneme in ponarejanja in sodružijo v sebi prepovedane in škodljive drastične tvarine, kakor „aloč“ in tako dalje in je vsak tak balzam zavračati. Posne-malci in ponarejalci mojega jedino pristnega balzama se sodnijsko po meni najstrožje zasledujejo na podlagi zakona o zaščedenji znamk, isto tako vsi preprodajalci ponarejanj. Izvedenško sprfalo visoke kr. deželne vlade (št. 5782 B. 610) izkazuje glasom analitiškega izvida, da ne sodružijo moj preparat nikakih prepovedanih ali zdravju škodljivih tvarin. **Kjer ni nikake zaloge mojega balzama, naj se naročuje direktno in naj se adresira: „Lekarna „pri angelju varuhu“ A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogateu-Slatini.“** — Pošilja se poštne prosto na vsako postajo Avstro-Ogerske 12 malih ali 6 velikih steklenic za 4 krole, 60 malih ali 30 velikih steklenic stane 12 kron 60 vin., poštne prosto v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 velikih steklenic 5 kron, 60 malih ali 30 velikih stekle-nic 15 kron. Pošilja se le proti povzetju ali če se denar preje pošlje. (723—1)

Adolf Thierry
lekarnar v Pregradi pri Rogateu-Slatini.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda
veljavnega od 1. junija 1893.
Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi ozna-čeni so v **srednjeevropskem času.**
Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).
Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pon-tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc. Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 08 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pon-tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Bu-dejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solno-grada, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Ausseea, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celoveca, Franzens-feste, Trbiža.
Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Kar-lovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celoveca, Pon-tabla, Trbiža.
Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celoveca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljub-nega, Beljaka, Celoveca, Pontabla, Trbiža.
Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).
Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.
„ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.
„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).
Prihod v Ljubljano (drž. kol.).
Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.
„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).
Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—149)
Ravnokar na svitlo prišlo:

Barvaste črepinje.
Zbirka povestij in pesmij.
V prozi češki spisal **J. Vrehlicky.**
Preložil **J. Skalar.**
85 strani. Cena 30 k., po pošti 33 k.
Založil in prodaja (729—1)

J. GIONTINI v Ljubljani.
Za trgovino z mešanim blagom
se išče neoženjen
družnik
z vložkom 3—4000 gld., eventuelno se trgovina tudi proda. — Naslov se izvé v upravništvu „Slovenskega Naroda“. (730—1)

Hišo
z vsemi h kmetiji spadajočimi postopji ter 12 oral njiv in travnikov, vse v naj-boljšem stanju, proda pod ugodnimi pogoji lastnik **Miha Šemerl v Dolenjem Logatci.** (725—1)

MESNI EKSTRAKT MAGGI po 8 krajcarjev za 3—4 decilitre izborne krepke juhe; malo manjše in brez kapice po 5 krajcarjev priporoča **J. Buzzolini.** (21)

Razglas.
Vsled dovoljenja c. kr. za m. deleg. okrajnega sodišča v Ljubljani z dné 2. junija 1893 št. 12.701 prodajala se bode
v petek dne 14. julija 1893
ob 9. uri dopoldne na Mestnem trgu hiš. št. 24 v IV. nadstropji v zapuščino pokojnega gospoda **Ferdi-anda Maček-a** spadajoča hišna in kuhinjska oprava, obleka, perilo ter nekaj dragocenostij potem prstovoljne javne dražbe.
V Ljubljani, dné 12. julija 1893.
Dr. Fran Vok
c. kr. notar kot sodni poverjenik.
(732)

Amerika, Afrika, Avstralij
Ilustrovan vožnji red, zemljevidi, opisi, kakor tudi prospekti najglasovitejših brzo in poštno parobrodskih prog se dobé zastoj pri centralnem bureau za prekomorski promet
W. Raydh & Co., 1 rue au Sucre, Antwerpen.
(703) Treba je natanke povedati, kam se namerava potovati. (2)
Št. 13 063. **Razglas.** (704—2)
Na dan obletnice poroke Nje c. in kr. visočanstva gospé nadvojvodinje Marije Valerije, t. j. 31. dan t. m., razdeliti je po sklepu občinskega sveta Ljubljanskega 200 gld. mej petero ubogih vdov Ljubljan-skih.
Prošnje za podelitev teh podpor vložiti je tukaj do 22. t. m.
Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
1. dan julija 1893.

! Mošt !

Ne kupujte inozemskih receptov za mošt, ker so predragi in tudi nepopolni.

Kdor si hoče napraviti sam dobro in zdravo

domačo pijačo

naj se potruži k

Ivanu Sajovitz-u

v Gradi, Murplatz št. 1, „pri črnem psu“, tam se dobé vsi predmeti, ki so potrebni k temu, in se plača za polovnjak zajedno z receptom samo 5 gld. 50 kr.

Po izrekih in dopisih mnogobrojnih naročiteljev gospoda Ivana Sajovitz-a, so isti z njegovim receptom za napravljeno mošta jako zadovoljni, ker dobé za majhen denar izboren mošt. (719-2)

Na najnovejši in najboljši način
umetne

(694-3)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-
vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje
zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,
poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadst.

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, ka-
teri teče iz breze, ako se navrti
njeno deblo, je od pamtiveka
znan kot najizvrstnejše lepilo;
ako se pa ta sok po predpisu
izumitelja pripravi kemičnim po-
tom kot balzam, zadobi pa ču-
dovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž
ujim obraz ali drugi deli polti,
očijo se že drugi dan ne-
znatne luskinje od polti, ki postane vsled
tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in ko-
žave pike ter mu daje mladostno barvo; polti po-
de-luje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo
pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedee in
druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom
vred gld. 1.50. (234-10)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo
nalašče pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkoczy-ja
lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naro-
čila vsprejema W. Henn, Dunaj, X.

Najboljše sredstvo proti kužnim boleznim!

(388-7)

Nizke cene.

Prospekti zastoj.

Zaloga v Ljubljani pri J. Lininger-ju.

Ravnateljstvo: v kopališči Radenskem (Štajersko).

Gostilnica

v Vegovih ulicah št. 10

se odda pod ugodnimi pogoji na
račun, oziroma tudi v najem.

Več se izve pri lastniku.

(726-1)

Letno stanovanje.

V Podbrezjah (Birkendorf) se oddata dve lepi
sobi z lepo, notranjo opremo in kuhinjo s štedilnim ognji-
ščem za 50 gld. za čas dveh mesecev. — Več pri
lastniku Mat. Kemperle-tu, po domače Glinovcu.

Hiša na prodaj.

Hiša v dobrem stanu, na lepem prostoru, z
velikim vrtom, njivami in gozdom, pri
sv. Duhu, blizu kolodvora „Škofja Loka“, last-
nika posestnice Katarine Kovačič, cenjena na
2735 gld., bo dne 20. julija, oziroma 17. av-
gusta prodana na očitni dražbi pri so-
dišču v Škofji Loki. (702-3)

Za večje cerkveno delo, več oltar-
jev, se iščeta

dva izurjena pomagača za štuk-mramorna dela.

Delo se začne v začetku meseca av-
gusta.

Ponudbe je poslati J. Clausen-u,
slikarju mestne župne cerkve v Szabadki
na Ogerskem. (713-2)

Za želodec.

(332-25)

Trnkoczy-jev

Cognac - grenčec

steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gld.

Slasten!

Učinkuje na želodec osvežujoče, krepilno,
vzbuja tek in pospešuje probavo.

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkoczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

— Pošilja se z obratno pošto. —

Za želodec.

Fine in cenene šivalne stroje

za koje se 5 let garantuje
priporoča pod zelo ugodnimi plačilnimi pogoji

F. DETTER

v Ljubljani, na Starem trgu št. 1.

Zaloga šivalnih in kmetijskih strojev, prodaja strojevih delov,
šivank, sukanca, bombaža, svile i. t. d., kakor tudi vsakovrstnega
drobnega blaga za krojače in šivilje. (633-8)

Popravila strojev izvršujejo se točno in po ceni.

Naše najboljšje in najcenejše toaletno milo je.

Doering'ovo milo

S SOVO.

Lepa polt, mladostno svež obraz

dosega se in se ohranjuje po vsakdanji rabi v kakovosti neprekoše-
nega Doering-ovega mila s sovo, ki se povsod dobiva komad po 30 kr.

To milo je tako voljno, čisto, strogo nevtravno, da se z njim ubrani
ono, česar prouzročujejo druga mila, ki v sebi sodržujejo sode in s raz-
jedljiva, namreč: polt ne postane rdeča ali bakrobarvna, ne omlahne pred
časom in ne zvene, ne peče in se ne razteguje po umivanju.

Kdor se hoče ogniti takim pojavom, oziroma kvarnim učinkom, kupuj
za svojo toileto (602-1)

Doering-ovo milo s sovo — najboljše milo svetá!

Generalno zastopstvo: A. MÖTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Izborno proti
bolezni želodca

Rogaška

Tempeljska

in

Styrijska slatina.

Vedno sveža, jedrsvita polnitev

v novo zgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vreca.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatu in na Slatini; v Ljubljani v vedno
sveži napointvi v vseh prodajalnicah mineralnih vód, v specerijskih prodajalnicah
in droguerijah, ki so na dobrem glasu, ter v lekarnah. (398-4)

Dr. Mirko Crnčić, kr. javni bilježnik, kot sodnijski poverjenik.

Št. 18 — 1893.

II.

Oglas dražbe.

S tem se daje splošno na znanje, da sem vsled odloka kr.
okrajnega sodišča v Zagrebu od 18. junija 1893, št. 19.551 gr.
odredil prostovoljno javno prodajo raznovrstnih premičnin in
osobito raznovrstnega vina kacij 561 vedrov z vinskim posodjem, ki
spadajo v zapuščino pokoj. Vatroslava Folnegovića, načelnika
občine Sešvetske, in sicer na dan

24. julija t. l. ob 8. uri dopoldne in ob 3. uri popoldne
a če bi bilo treba, tudi na sledeče dni na lici mesta v Maksimiru,
potem v Slanovcu pri Zagrebu, kjer se bodo zapuščinske pre-
mičnine prodajale najboljšemu ponuditelju tudi pod inventarsko cenilno
vrednostjo, toda le proti gotovemu plačilu.

Inventar je vsakemu na vpogled v moji uradni pisarni v Za-
grebu, Ilica hiš. štev. 28, II. nadstropje.

V Zagrebu, dne 3. julija 1893.

Kr. javni bilježnik kot sodni poverjenik:

Dr. Mirko Crnčić l. r.

(720-2)